

«እናንተም በቅዱሱ ቅዱስ ተቀብላችኋል፤ ሁሉንም ታውቃላችሁ።»

1ዮሐንስ 2፡20

19

መንፈስ ቅዱስ በጴጥሮስና በዮሐንስ መልእክቶች ውስጥ

የጴጥሮስ መልእክት (1)

ሐዋርያው ጴጥሮስ መልእክቱን የጻፈው

ፈው «እግዚአብሔር አብ ለሰቀድሞ እንዳወቃቸው በመንፈስም እንደሚቀደሱ፤ ይታዘዙና በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ይረጩ ዘንድ ለተመረጡት» በተለያየ ቦታ ለተበተኑት መጻተኞች መሆኑን በመልእክቱ መግቢያ ላይ ተናግሮአል (ቁ1-2)። በመቀጠልም ኢየሱስ ክርስቶስ ከመታን በመነሣቱ ለማያልፍ ርስት ዳግም ተወስኗል።

ድን፤ ይህም ርስት በመጨረሻው ቀን ይገለጣል ካለ በኋላ እስከዚያ ድረስ ግን የእግዚአብሔር ኃይል እንደሚጠብቁን ይነግረናል (ቁ 3-5)። ይህም የሚያሳየን ምንድነው ቢባል — መንፈስ ቅዱስ እስራኤላውያንን ከግብጽ አውጥቶና በምድር ረበዳ ተከትሎ ወደ ተስፋይቱ ምድር እንዳገባቸው ሁሉ፤ እኛንም እንዲሁ በመቀደስና በመከተል የተስፋይቱ ምድር ወደ ሆነችው ወደ አዲሲቱዋ ኢየሩሳሌም በማድረስ የተዘጋጀልንን ርስት እንድንወርስ ያደርጋል።

1410-12

ለእኛ በመሢሔ በኩል ስለ ሚሰጠን ደህንነትና ጸጋ ትንቢት የተናገሩት የብሉይ ኪዳን ነቢያት ነገሩ መቼ እንደሚፈጸም ተግተው ቢመረምሩም እንኳን እርግጠኛ ጊዜውንና ሰዓቱን ራሳቸው አላወቁትም ነበር። መልእክቱም ራሳቸው መቼ እንደሚፈጸም ስለማያውቁ ጊዜውን ለግዮት በጉጉት ይጠባበቁ ነበር በግሉት እኛ የተለየን ትውልድ እንደሆንን ጸሐፊው ይናገራል። በእነርሱም የነበረው የክርስቶስ መንፈስ ስለ መምጣቱ፤ መከራ ስለ መቀበሉናና ስለ መከበሩ ነግሮአቸው ስለ ነበር ጊዜውን በመመርመር ለማወቅ ይተጉ ነበር።

ነገር ግን «የዘመኑ ፍጹሟ በደረሰ ጊዜ»፤ በራሱ ሰዓት ክርስቶስ ሥጋ ለብሶ በመምጣት በመሞቱና ትንሣኤው ድል ነስቶ ደህንነትንና የጸጋ ስሞታን ሰጠን። ክርሱ ጋር አብረን ብንሆን ደግሞ ወደ ፊትም ክርሱ ጋር አብረን እንከብራለን (ኤፌ 4፡7-13)። ይህ የደህንነት ወንጌልም የተሰበሰበ ከሰማይ በተላከ በመንፈስ ቅዱስ ስለነበረ እግዚአብሔር በድንቅና በተለምዶት ቃሉን ያጸና ነበር (ዕብ 2፡4)።

4፡12-14

ክርስቶስን በመቀበላችን ምክንያት እንደ ላሳት ሊፈትነን የሚመጣውን መከራ በግዮት ያልታሰበ መከራ እንደገጠመን አድርጎ በመውሰድ መደነቅ እንደ ሌለብን ይመክረናል። ፈተና የክርስቶስና ሕይወት አንዱ ጉዞ እንደመሆኑ መጠን ተዘጋጅተን መኖር ሲገባን ፈተናም ሲደርስብን በደስታ መቀበል አለብን። ምክንያቱም ስለ ሰሙ መከራን ስንቀበል የክርስቶስን መከራ እየተካፈልን በመሆኑ ነው። የክርስቶስንም መከራ ስለምንካፈል የክብር መንፈስ በእኛ ላይ ስለ

ሚያርፍ ታጋሾችና ደስተኞች እንሆናለን። ይህም ግለት መንፈስ ቅዱስ የመን ፊስ ፍሬ የሆኑትን ደስታንና ትዕግስትን እንድናፈራ ስለሚያደርገን ወደ ፊት የሚገለጠውን የክርስቶስ ክብር እያሰብን አሁን የሚደርስብንን መክፈና ችግር እንድንጽጽመውና በደስታ እንድንቀበለው ያደርገናል።

የጴጥሮስ መልእክት (2)

የእግዚአብሔር ቃል በሰው ፈቃድ የተጻፈ ሳይሆን ቅዱሳን ሰዎች በእግዚአብሔር ተልከው በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው ተናገሩት። ስለዚህም እግዚአብሔር ከሰጠው ትርጉም ሌላ ግንም ሰው ለገዛ ራሱ እንደሚመች አድርጎ ሊተረጉም አልተፈቀደለትም። እንደውም ሰው በጨለማ ስፍራ የሚበራን መብራት እንደሚጠነቀቅ ሁሉ፣ ቃሉን በመጠንቀቅ ልንይዝና ልንተረጉም ይገባናል። ምክንያቱም በእግዚአብሔር መንፈስ የተጻፈ ሰለሆነ ከማንኛውም ትንቢት ይልቅ እጅግ የጸና ነውና (1፡18-21)።

እንደኛው የዮሐንስ መልእክት

2፡18-27

ብዙዎች የክርስቶስ ተቃዋሚዎች መነሳታቸው አሁን ያለንበት ጊዜ የመጨረሻው ሰዓት እንደሆነ ይጠቁመናል በማለት ሐዋርያው ይነግረናል። በመቀጠልም እነዚህ ሐሰተኞች በኤፌሶን ቤተክርስቲያን ውስጥ ኢየሱስን ክርስቶስ እይደለም በማለት የክህደት ትምህርታቸውን እንደተያያዙትም ይነግረናል። ይህም ትምህርተ ኑፋቄ «አውቀታዊነት» [Gnosticism] በመባል ይታወቃል።¹⁰⁵ የሐንስ

¹⁰⁵ የሰፊጊዝም የሚለው ቃል የመጣው ገደሊስ ከሚሰው የግሪክ ቃል ሲሆን ትርጉሙም አውቀት ግለት ነው። የዚህ ትምህርተ ኑፋቄ ጥና ሃሳብ እውቀት እንጂ አምነት ለይደለም የሚያድነው የሚሰው ነው። ስለዚህም የዚህ ስህተት ትምህርት ተከታዮች «አውቀትን» ከምንም ነገር በላይ አድርገው ስለሚመለከቱ «አውቀታዊያን» ወይም የሰፊጊስት በመባል ይታወቃሉ። በተጨማሪም ደግሞ የኢየሱስን በሥጋ መገለጥና መሞት አይቀበሉም። የዚህ ትምህርት ጥና መሪ የሆነው የወጣው ከኤፌሶን ቤተክርስቲያን ውስጥ ሲሆን ስሙም ሴሬንቲየስ ይባላል።

መልእክቱን የጻፈው በኤፌሶን¹⁰⁶ ላሉት አማኞች ነው። በኤፌሶን ስለሚነሳው ትምህርተ ኑፋቄውም ጳውሎስ ትንቢትን ተናግሮ እንደነበር ተመልክተናል (ሐዋ 20፡29-30)። ለጢሞቴዎስም በጻፈው መልእክቱ ላይ እንዲሁ ይህንኑ ጉዳይ በማስመልከት ለሰጠንቅቅት ነበር (2ጢሞ 3፡1፤ 4፡3-4)። የሐንስም ስለ ትምህርተ ኑፋቄውና አስተማሪዎቹ ሲናገር «ወልድን የሚከድ ሁሉ እብ እንኳ የለውም፤ በወልድ የሚታመን አብ ደግሞ አለው» ብሎአል (1ዮሐ 2፡23)።

የኤፌሶን አማኞች ግን የተቀበሉት ቅዱስ ቅባት እውነትን ከውዝት በመለየት ያስተምራቸዋል። ቅባት የሚለውን ቃል በግሪኩ *ክሪዝማ* ሲለው ይህም በመንፈስ ቅዱስ መቀባታችንን ያሳያል። በብሉይ ኪዳን ዘመን ነገሥታት፣ ቀሳውስትና ነቢያት ለአገልግሎት ሲመረጡ ወይም ሲወጡ በዘይት ይቀባሉ (ሌዋ 8፡30፤ 1ዳሙ 10፡1፤ 16፡13፤ 1ኛን 1፡39፤ 19፡16፤ 2ኛን 9፡3፤ 11፡12፤ 23፡30)። በትንቢተ ኢሳይያስም ላይ መሢሐ በእግዚአብሔር መንፈስ እንደሚቀባ ይነግረናል። ኢየሱስም ሲናገር ኢሳይያስ በመንፈስ ተመርቶ የተነበየው፣ የሚመጣው የተቀባው (መሢሕ) እርሱ ራሱ እንደሆነ መስክሮአል (ኢሳ 61፡1፤ ሉቃ 4፡17-19)። ጳውሎስም በቅሮንቶስ መልእክቱ ላይ «በክርስቶስ ከእናንተ ጋር የሚያጸናና የቀባን እግዚአብሔር ነው» (2ቅሮ 1፡21) በማለት እርሱና የቅሮንቶስ አማኞች አብረው በመንፈስ እንደተቀሱ ገልጾታል።

እንግዲህ ከላይ እንደተመለከትነው «ቅባቱ» በአዲስ ኪዳን ዘመን ለምንጥር ለሁላችንም ክርስቶስ ኢየሱስ በመስቀል ላይ ወፈደው ሥራ የተሰጠን በሙታ ነው። እግዚአብሔርም ቅባቱን በውስጣችን በማድረግ የርሱን በጎነት እንድንነግር የተመረጠ ትውልድ፣ የንጉሥ ካህናትና ለርሱ የተለየ ቅዱስ ሕዝብ አደረገን። በመንፈስ ቅዱስ መቀባታችንም ስለ እግዚአብሔር ግወቅ የሚገባንን እውነት ያስተምረናል። ይህም ግለት ደግሞ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ፣ ስለ እግዚአብሔር ግንነት ሲያስተምረን ለአገልግሎትም ኃይልን ያስታጥቀናል። ኢየሱስም በዮሐንስ ወንጌል ላይ ሲናገር የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ

¹⁰⁶ ክርስጥስ፣ ሙ፣ ጥሪስ፣ ለገ ኢንትርግስቲን ተ ዘ 2ው ቴስተመንት (ግልነድ ራፒድስ፣ ዞንደርባን ለላ ታሚ ድርጅት፤ 1992) 450። የዘጠደዎስ ልጅ የሆነው የሐንስ በአይወድ ጦርነት ጊዜ ወደ ኢፌሶን ለመጥር መሞቱ ነበር (66-70)። የሐንስም እዛ ለመቅየቱ የኤፌሶን ዲዩፕ ጥበረው ፖሊክሬትና ሌዕ ረኒየስ መስከረዋል። ስለዚህም የተጻፈው ለኤፌሶን ነው ግለት ነው።

ወደ አውነት ሁሉ እንደሚመራን፤ የሚሰማውን ሁሉ እንደሚናገር፤ እርሱን እንደሚያከብረውና ከርሱ ወስዶ እንደሚነገረን የሰጠን ተስፋይ ይህ ነው (ዮሐ 14፤ 16-17፤ 15፤26-27፤ 16፤13-15፤ ሐዋ 1፤4-8)።

3፤23-4፤6

በዚህ ክፍል ደግሞ በኢየሱስ የምናምን ሁሉ እርስ በርሳችን መዋደድ እንደሚገባን በማሳሰብ ይህንን ትእዛዝ የሚጠበቅ በክርስቶስ ይኖራል ክርስቶስም በርሱ ይኖራል ብሎአል። በክርስቶስ ውስጥ መኖራችንን በእኛ ውስጥ በሚኖረው በመንፈስ ቅዱስ እናውቃለን። ስለዚህም መንፈስ ቅዱስም የፍቅርን ፍሬ እንድናፈራ በማድረግ በእግዚአብሔር ትእዛዝ እንድንኖር ያደርገናል። ትእዛዜቱንም ስንጠበቅ ደግሞ ያን ጊዜ በክርስቶስ ውስጥ መኖራችንን እናውቃለን ማለት ነው (3፤23-24)።

ብዙዎች ሐሰተኞች ነቢያት ወደ ዓለም ስለ ወጡ መንፈስን ሁሉ መመርመር እንጂ ማመን እንደሌለብንም ያስጠነቅቀናል። ዮሐንስ ከእግዚአብሔር የሆነና ያልሆነ መንፈስን ለመለየት የሚጠቅመው መመዘኛዎችን አውጥቶአል። የሰህተትን አሠራር የምንለየውም በውስጣችን ባለው በቅባቱ ነው። —
ሀ/ ከእግዚአብሔር የሆነው

- * ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ እንደመጣ የሚያምን
- * ኢየሱስ ወደ ዓለም የሚመጣው ክርስቶስ/መሢሕ ነው ብሎ የሚያምን (2፤22)
- * ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ የሚያምን (5፤15)
- * ከእግዚአብሔር የሆነውን የሚናገር (4፤5-6)

ለ/ ከእግዚአብሔር ያልሆነው (የሰህተት አሠራር)

- * ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ እንደመጣ አያምንም
- * ኢየሱስ ክርስቶስ/መሢሕ ነው ብሎ አያምንም
- * ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን አይቀበልም
- * አብና ወልድን ይክዳል
- * ከዓለም የሆነውን ይናገራል ዓለሙም ይሰግጣል

በመጨረሻም ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ በሚታመን ሁሉ እግዚአብሔር በእርሱ ይኖራል ካለ በኋላ በእኛ ውስጥ መኖሩንም የምናውቀው በመንፈስ ቅዱስ ሲሆን ይህም መንፈስ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነም ይመሰክራል በማለት ገልጾታል (4፤13-14፤ 5፤6-7)።

የዮሐንስ ራእይ

ሐዋርያው ዮሐንስ ኢየሱስ ተገልጦለት የትንቢቱን ቃልና ለሰባቱ አብያተ ክርቲያናት መልእክት እንዲጽፍ በነገረው ጊዜ በመንፈስ ነበር። የትንቢቱ ቃልና ለሰባቱ አብያተክርቲያናት የተጻፉትም መልእክቶች በመንፈስ ቅዱስ እንደተጻፉ ሲገልጽ «መንፈስ ለአብያተክርቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይሰማ» ይላል (2፤7, 11, 17, 29፤ 3፤6, 13, 22)፤ «ከሰማይም ከእንግዲህ ወዲህ በጌታ የሚሞቱ ሙታን ብፁአን ናቸው። መንፈስ — አዎን፤ ከድካማቸው ያርፉ ዘንድ ሥራቸውም ይከተላቸዋል ይላል ብለህ ጻፍ የሚል ድምፅ ሰማሁ።» በማለት ይናገራል (14፤13)።

በመጨረሻም ጌታ ኢየሱስ «እነሆ፤ ቡቶሎ እመጣለሁ...» (22፤12) ሲል መንፈሱና ቤተክርቲያን ደግሞ «ና ይላሉ» (22፤17)። ከላይ እንደተመለከትነው መንፈስ ቅዱስ ነቢያቶች ቃሉን እንዲናገሩ መንደት ብቻ ሳይሆን ከሕዝቡ ጋር በመሆን «ጌታ ኢየሱስ ና» ይላል። እንግዲህ በዘፍጥረት ላይ መንፈስ ቅዱስ በዉኃ ላይ ስፍፍ ነበር፤ አሁን ደግሞ እዚህ «ጌታ ሆይ ና» ይላል። ከዚህ ምንን እንግራለን ቢባል — መጽሐፍ ቅዱሳችን በመንፈስ ቅዱስ ጀምሮ በመንፈስ ቅዱስ እንደሚደመድም ነው።

«ወደ ላይ በወጣ ጊዜ ምርትን ግረክ ለሰዎችም ስጦታን ሰጠ»

ኢፌዴን 418

20

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችና አገልግሎት

(1ቆሮ 12፤ 13፤ 14፤ ሮሜ 12፤ 1-8፤ ኢፌ. 4፤ 1-16፤

1ጴጥ 4፤ 7-11፤ 1ተሰ 5፤ 19-22)

እስካሁን ድረስ ባየናቸው ምዕራፎች

ውስጥ በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ ስለ መንፈስ ቅዱስ የተጠቀሱትን አንቀጾችና ስንቶች ከሞላ ጎደል ተነጋግረናል። አሁን ደግሞ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችና አገልግሎታቸው በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚያደርጉትን ለስተዋጽኦ እንመለከታለን። እንገዲህ በቀጥታ ስለ አገልግሎት ከመነጋገራችን በፊት እነዚህ ስጦታዎች በአሁኑ ዘመን ይሠራሉ ወይ? የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ እንጥብራለን። በአሁኑ ዘመን ባለቸው ቤተክርስቲያን ውስጥ ስጦታዎችን

በተመለከተ ሁለት ዓይነት አስተሳሰብ አለ። አንደኛው ክፍል የመጀመሪያዎቹ ሐዋርያት ከሞቱ በኋላ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ቅመሞል ሲል፤ ሁለተኛው ክፍል ደግሞ የለም፤ ስጦታዎቹ ቀድሞ እንደሚመሩት ሁሉ አሁንም ይሠራሉ በማለት ያምናል።¹⁰⁷

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በአሁኑ ጊዜ እይሰሩም የሚሉት የሚያቀርቡት መሠረታዊ የሆነው ምክንያት ከሞላ ጎደል እንደሚከተለው ነው —

- ❖ ኢየሱስ ሥልጣን የሰጠው ለሐዋርያት ብቻ ስለ ነበረ እነርሱ ያደርጉት የነበረውን ድንቅና ተአምራት እኛ ማድረግ እንችልም።
- ❖ ድንቅና ተአምራት የተደረገው የሐዋርያትን ሥልጣን ለማጽናት ነበር።
- ❖ አሁን የእግዚአብሔር ቃል ተጠርዞ ስለተዘጋጀልን ሌላ ዓይነት መገለጥም ሆነ ተአምራት አያሰራለንም። በሐዋርያት ዘመን ግን የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ገና ስላልተጠረዙ ለመመሪያና እውነትን ለማጽኚያ ስጦታዎች አስፈላጊ ነበሩ።
- ❖ በ 1ቆሮ 13፤ 8 ላይ «ፍቅር ለዘወትር አይወድቅም ትንቢት ቢሆን ግን ይሻራል» የሚለውን በመውሰድ በአሁኑ ጊዜ ትንቢት ተሸሮ አል ወይም ቅመሞል ይላሉ።¹⁰⁸

በመሠረቱ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታዎች ለሐዋርያት ብቻ የተሰጠ ሥልጣን ነው ብለን ካመንን ዘንድ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ለመስበክ የተሰጠው ሥልጣንና አደራ ለአሥራ አንዱ ደቀመዛሙርት በመሆኑ በአሁኑ ዘመን የምንኖር ክርስቲያኖች ወንጌል ለመስበክ ሥልጣን የለንም ማለት ነው። ይህ ደግሞ ከኢየሱስ ክርስቶስ ትእዛዝ ጋር ይቃረናል። እንደ እውነቱ ከሆነ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሐዋርያት ከሞቱም በኋላ በቤተክርስቲያን ውስጥ ይሠራ እንደነበሩ የቤተክርስቲያን ታሪክ ግልጽ እድርጎ ይነግረናል።

107

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በአሁኑ ዘመን እይሰሩም ብለው ከሚያምኑት ዋና ዋናዎቹ ውስጥ ቢንጃሚን ያርፊልድ፣ ጆን ግዝለርተር፣ ሪቶርድ ግሪፊን፣ ቢንጃሚን ቢሬክንገሪጅ ወዘተ ሲሆኑ ብዙ ተከታዮችም አሉአቸው። እነዚህም ሰዎች አልፈው ተረፈው ስጦታዎቹን የሚጠቀሙትን ሰዎችና መሠረተኛዎችን ከሰጡት ለሰራር እንደሆነ አድርገው ይከላከሉ።

108 ጆን ግዝለርተር፣ *የጥንታዊው ሊገ ታሪክ* (ጅከን፣ ሙዲ ፕረስ 1988) 43።

በአንደኛውና በሁለተኛው ክፍለ ዘመን የተጻፈ ዲዩዳኬ ወይም የአሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ትምህርት በመባል የሚታወቀው መጽሐፍ የቤተክርስቲያን መመሪያ መጽሐፍ ነው። በዚህም መጽሐፍ ውስጥ ስለ ስጦታዎች አጠቃቀም የወጣውን መመሪያ አናገኛለን። ግለትም ስጦታው ያላቸው ሰዎች በአንደት ዓይነት ሁኔታ ግገልገል እንደሚገባቸው ተጠቅሶአል። እርሱም እንደዚህ ይላል -

«ነቢይ በመንፈስ ፍንደቃ ውስጥ እያለ አትረብሸው። ለመመርመር ብትፈልግ እንኳን አምልኮውን አስኪ። ጨርሶ ድረስ ጠብቀው። አንድ ነቢይ ደግሞ ወደ አንተ መጥቶ ቢሰበክና መልእክት ቢያቀርብ ነገር ግን የተናገረውን መልእክት እርሱ ራሱ የማይኖርበት ከሆነ ሃሰተኛ ነው። ደግሞም «በመንፈስ ሆኖ» ገንዘብ እንድትሰጠው ቢጠይቅህ ወይም ገንዘብ ስጠኝ ብሎ ቢናገር ያ ነቢይ ሐሰተኛ ነውና አትቀበለው።»¹⁰⁹

በአንደኛው ክፍለ ዘመን ግለቂያ ላይ ይኖር የነበረው የሮሜው ቢሾፕ ክሊመንትም ለቆሮንቶስ ምዕመናን በጻፈው ደብዳቤ ላይ ደግሞ አግኝቶ መንፈሳዊ ስጦታዎችን እንዲጠቀሙ ያበረታታቸዋል። ስጦታዎቹም ለርስ በርስ መረዳዳትና ወደ አንድነት ለመምጣት አስፈላጊዎች ናቸው ብሎአል።¹¹⁰ በሁለተኛው ክፍለ ዘመን ደግሞ ይኖር የነበረው የአንጾኪያው ቢሾፕ ኢግኖጢዎስ [ኢግኔቪየስ] ለቢሾፕ ፖሊካርፕ በጻፈው ደብዳቤ ላይ ምንም ዓይነት መንፈሳዊ ስጦታ እንዳይጎድለው ከአግዚአብሔር መገለጥን እንዲጠይቅ ይመክረዋል።¹¹¹

በሁለተኛው ክፍለ ዘመን ግለቂያ ላይ ይኖር የነበረው የሊዮን ቢሾፕ የነበረው ለይራኒየስ ኖስቲሲዝም [Gnosticism] የተባለውን የስህተት ትምህርት ለመቃወም በጻፈው መልእክት ላይ የጸጋ ስጦታዎች ግለትም የፈውሱ፤ አጋንንትን የማውጣት፤ የትንቢትና አውቀትን የመግለጽ ስጦታዎች በቤተክርስቲያን ውስጥ እንደሚሠሩ ጠቅሶአል።¹¹² በአራተኛው ክፍለ ዘመንም ይኖር የነበረውና በሰሜን አፍሪካ በምትገኘው የካርቲጅ ቢሾፕ ጦርጡሊን [ተርቶሊያን] (ሥላሴ

109

ሳይረል ሲ ሪትሮድስን፤ ሌረሊ ክርስቲያን ፋዘርስ (ኒውዮርክ፤ ሃሊዮር ቡክስ፤ 1970) 176-177።

¹¹⁰ ሮበርት ካይድ፤ ካሪዝማቲክ ሪፍትሰ ሊን ዘ ሌረሊ ቸርች (ፔዕዲ፤ ሄንድሪክስ፤ 1997) 11-12።

¹¹¹ ሳይረል ሪትሮድስን፤ 118።

¹¹² ካይድ፤ 43-47 (Irenaeus as quoted by Eusebius in Ecclesiastical History, 5, 7:6, Krisop Lake, (Loeb Classical Library), 1: 455) ።

የሚለውን ቃል ለቤተክርስቲያን ያበረከተው) የመንፈስ ቅዱስን ኃይልና የጸጋ ስጦታዎችን እንደሚያከብር ጽፎአል።¹¹³

በመሠረቱ ሐዋርያቶች በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ድንቅና ተአምራትን እያደረጉ ወንጌልን የሰበከቡት ዋና ዓላማ ሥልጣናቸውን ለማጽናት ሳይሆን የምሥራቹን ድምጽ እውነተኛነት ለማጽናትና¹¹⁴ ወቀሳን በሰዎች ልብ ውስጥ በማምጣት ሰዎች እግዚአብሔርን ወደ ግወቅ እውነት እንዲደርሱ ነው። ለምሳሌ የገላትያ አግኞች በእነ ጳውሎስ እጅ የተሠራውን ተአምራትና ድንቅ በማየት («ከእምነት ጋር በሆነ መስማት») የክርስቶስን ወንጌል ተቀበሉ (ገላ 3:5)።

የትንቢት ስጦታ ተሸርአል ለሚለው ደግሞ በ1ቆሮ 12-14 ያለውን ጠቅላላ አሳብ የተመለከትን እንደሆነ ጳውሎስን ያሳስበው ጉዳይ ስጦታዎቹን ካለ አግባብ የመጠቀሙ ጉዳይ ነበር። ስለሆነም በጉባኤ መሐል ለሌሎችም ወገኖች በማሰብ ስጦታዎቻችንን ልንጠቀም እንደሚገባ ይናገራል። ምንም እንኳን የጸጋ ስጦታዎችን በብርቱ እንዲፈልጉ ቢያበረታታቸውም ቅሱ ከሁሉ የሚበልጠው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ አፍርቶ መገኘት ወይም በሌላ አነጋገር መንፈሳዊ መሆን [ፕሉማቲክን] እንደሆነ ይገልጻል። የመንፈስም ፍሬ አፍርቶ መገኘት ስጦታዎችን [ካሪዝማታ] ውጤታማ ያደርጋቸዋል ብሎአል። ስለዚህም ሐዋርያው «ከሁሉ የሚበልጥ መንገድ አሳያችኋለሁ» በማለት መንፈሳዊ የሚያደርገውን፤ ለዘላለም ጸንቶ የሚቆየውንና ከሁሉ የሚበልጠውን ፍቅርን እንዲከታተሉ ይነገራቸዋል (12:31-13:1-13።)

ታዲያ ሕጉ ሁሉ የተፈጸመበት፤ የመንፈስ ፍሬ የሆነውን ይሆንን ፍቅር ከስጦታዎች ጋር ሲያንጸጽረው ወይም በሌላ አነጋገር መንፈሳዊነትን [ፕሉማቲክን]¹¹⁵ እና የጸጋ ስጦታን [ካሪዝማታ] ሲያንጸጽረው - «ትንቢትም

¹¹³ ካይድ፤ 68 (Tertullian, *Passio S. Perpetuae (Martyrdom of St. Perpetuae)*, 1, ed. J.A. Robinson (Text & Studies 1,2 Cambridge, 1891), 62.
¹¹⁴

ጳክ ዲር፤ ለርፕቶሪያኒያን ካይ ዘ ፓወር ለቭ ዘ በፒሪት (ገሪንድ ራፒድስ፤ ሞንደርቫን አላታሚ ድርጅት፤ 1993) 104።
¹¹⁵

በጳውሎስ አስተሳሰብ መንፈሳዊ መሆን ግለት የመንፈስ ቅዱስ ሕዝብ መሆን ግለት ነው። የመንፈስ ቅዱስ መሆን ደግሞ ለርሱ በመዝገብ ለርሱ ፈቃድ ወስጥ በማድረግ የመንፈስን ፍሬ ማፍራት መቻላ ነው። የበስጠ ግብራሪያና የተስያዩ አስተያየቶችንና ግብራሪያዎችን ለግወቅ የሚፈልግ ሰው

ቢሆን ይሻራል፤ ልሳኖች ቢሆኑ ይቀራሉ፤ እውቀትም ቢሆን ይሻራል...» (ቁ 8-9) በማለት ፍቅር ከሁሉም እንደሚበልጥ ይናገራል። ታዲያ ፍቅር በዚህ ምድር ኦር ብቻ ሳይሆን በሚመጣውም ዓለም ቢሆን የሚቀጥል ፍሬ መሆኑን ለመግለጽ ነው የተጠቀመበት እንጂ አርሱና ሌሎችም ሐዋርያት ከሞቱ በኋላ ስጦታዎች ያቆማሉ አላለም። ጳውሎስ ስጦታዎች ይቆማሉ እንዳለ አድርጎ መውሰድ በዚህም ክፍል ሆነ በሌሎች የጳውሎስ መልእክቶች ውስጥ ጨርሶ ያልተደገፈ አስተሳሰብ ነው።

የቆይንቶስ ሰዎች ምንም እንኳን ስጦታዎቹ ቢኖራቸውም ጳውሎስ በምዕራፍ አሥራ ሁለት መጀመሪያ ላይ «ስለ መንፈሳዊ ነገር ታውቁ ዘንድ እውዳለሁ» በማለት ከሁሉም የሚበልጠው ወይም የአንድ አማኝ መንፈሳዊነት የሚለካው ባለው የሥጦታ ብዛትና ትልቅነት ሳይሆን በመንፈሳዊነቱ (ማለትም ባፈራው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ) እንደሆነ ሲመክራቸው እንመለከታለን።

ለምሳሌ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስና ለቲቶ በጻፈው መልእክት ላይ የቤተክርስቲያን መሪ ሊሆኑ ስለሚገባቸው ሰዎች መመዘኛ የሚሆን ዝርዝር መመሪያዎች እውጥቸዋል። ልብ ብለን እንዚህን መመሪያዎች የተመለከትን እንደሆነ እንደም የጸጋ ሥጦታ እንደመመዘኛ ሆኖ አልተጠቀሰም። ነገር ግን የተጠቀሱት ነገሮች ቢኖሩ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ናቸው (1ጢሞ 3፡1-13፤ ቲቶ 2፡1-10)። ግወቅ የሚገባን ነገር ቢኖር የጸጋ ስጦታዎች የተሰጡን አግዚአብሔር ስለሚወደን (ኢየሱስ በመስቀል በሠራው ሥራ) ቢሆን፤ መንፈሳዊ ለመሆን ግን እኛ አግዚአብሔርን መልሰን ልንወደው ይገባናል። ይህም ደግሞ የሚሆነው ለሚለውጠን ለመንፈስ ቅዱስ ራሳችንን ሙሉ ለሙሉ በመስጠት በትእዛዙ ለመኖር ስንችል ነው (ዮሐ 14፡15፤ 15፡8-11፤ 1ዮሐ 212-6፤ 3፡24፤ 4፡16-21 5፡1-5)።

እንግዲህ ወደ ዋናው ነጥባችን እንምጣና የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በሐዋርያት ዘመን ብቻ ነበር የሚሠሩት ለሚሉት፤ ቤተክርስቲያን ካለ ስጦታዎቹ መንቀሳቀስና የተሰጣትን የወንጌል ባለ አደራነት ክርስቶስ በሚፈልገው መንገድ ልትወጣው ትችላለች ወይ? ብለን መጠየቅ ይገባናል። እንደሚታወቀው ሁሉ

በዶ/ር ጎርደን ፊ እና በዶ/ር ካርሰን የተጻፉትን መጻሕፍት ግብብ ይችላል፤ — ፊ፡ ገደብ ሊሞ

የመንፈስ ቅዱስ በሙላት ለቤተክርስቲያን መሰጠት አስቀድሞ የነበረ የአግዚአብሔር እቅድ ነበር። ይሄንኑ እቅድ ነቢያቶች በተለያዩ ጊዜያትና በብዙ ጎዳና ተንብየውት ነበር።

መሴ በምድረበዳ ለሁለተኛው ትውልድ ባደረገው ንጥር አግዚአብሔር አምላክ እንደርሱ ያለ ነቢይ እንደሚያስነሳ ተናግሮ ነበር። ይህ «እንደ መሴ ያለ ነቢይ» አርሱም ከዳዊት ዘር የሆነ ሲመጣ መንግሥቱን እንደሚመወርት በአይሁዳውያኑ ዘንድ የታወቀና በጉጉት የሚጠበቅ ጉዳይ ነገር ነበር (ዘዳግ 18፡15፤ ኢሳ 9፤ 11፤ ዮሐ 1፤ 45-46፤ 5፤45-47)። ታዲያ ይህ የአግዚአብሔር መንግሥት የሚመወረተው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በመንፈስ ቅዱስ እንደሆነ ቅዱሳን መጻሕፍት ይነግሩናል (ኢሳ 35፤5-6፤ 61፤1-4)።

በግቴዎስም ወንጌል ላይ ደግሞ የኢየሱስ ክርስቶስ ተአምራትና ድንቅ ግድረግ ለደቀመዛሙርቱ እንደ አርአያነት እንደጠቀማቸው አናነባለን። ሉቃስም በሐዋርያት ሥራ ላይ ሲጽፍ ቤተክርስቲያን ወንጌልን በአራቱም ግዕዝን ለፍጥረት ሁሉ ከመስበኳ በፊት አብ በገባው የተሰፋ ቃል ግለትም በመንፈስ ቅዱስ እንደ ተሞላች ይነግረናል። ጳውሎስም ደግሞ ቤተክርስቲያንን ከመንፈሳዊ ስጦታዎች ነጥሎ አያያትም። ምክንያቱም ከሰማይ የወረደን ወንጌል ከሰማይ በወረደ መንፈስ ብቻ መስበክ እንደሚቻል መረዳትን ያገኘ ሰው ነበርና ነው። የዕብራውያንም ጸሐፊ አግዚአብሔር ወንጌልን መንፈስ ቅዱስን አብሮ በማደል እንደሰጠ ተናግሮአል። ስለዚህም ቤተክርስቲያን ወንጌልን በመንፈስ ኃይልና ጉልበት ይዛ ርጠች እንጂ በሰው ጥበብና የቴክኖሎጂ እውቀት አልነበረም።

ፓዕሪንግ ፕራዘንቲ 26-321 ነርሰን፤ ቮሮንግ ዘ ሰፒሪት 22-30።
116

አይሁዳውያኑ አግዚአብሔር መንግሥቱን ሲመወርት ድንቅና ተአምራት ይወራል ብለው ይጠቁ ነበር፤ ኢየሱስ ናዘሬት በሚገኘው የቡራብ ገበያ ከነቂዩ ሊሳይያስ መጽሐፍ ውስጥ ስለ መግራት የአግዚአብሔር መንግሥትና መንፈስ ቅዱስ የሚናገረውን የዕፈሩ 61፡1-2 ላይ ያለውን በግንደብ ጣሪ ይህ መጽሐፍ በጽሑፍ ተፈጽመው አላቸው (ሉቃ 4፡16-21)። በሌላ ጊዜ ደግሞ መጥምቅ የሐንሰ ኢየሱስ የሚመጣው መግሥት መሆን አለመሆኑን ለማረጋገጥ ፈልጎ ነበር። በዚህም ምክንያት ተዘታዮቹን ወደ ኢየሱስ በመላክ የሚመጣው አንተ ነህ! ወይስ ሌላ አንጠብቅ?» ብሎ ይለዘዘው ቀው ጊዜ ኢየሱስ የመሰለነት ከሊሳይያስ መጽሐፍ 35፡5-6 ያለውን ነው። ምክንያቱም ይህንን ክፍል አይሁዳውያኑ ከመግሥቱ መጥምቅና የአግዚአብሔር መንግሥት የሚረታ ጋር ስለሚያያይዙት ነው። በይበልጥ ግብራሪያ ለሚረዳግ ከዚህ የሚከተለውን መጽሐፍ ግንደብ ይችላል — ጆርጅ ኢ ሳድ፤ ኤ ሪላላጂ ኦቭ ዘ ጌው ቴክተመንት (ገራገድ ፈጽሞ ሊርድግ አሳታሚ ድርጅት፤ 1993) 54-64።

በዛሬ ዘመን የምንኖርን ክርስቲያኖች ከጥንት ዘመን ክርስቲያኖች ልዩ የሚያደርገን ምንም ነገር የለም፤ ልክ እነርሱ በመንፈስ ኃይል የሰላምን ወንጌል እንደ ሰበኩት ሁሉ እኛም እንዲሁ በመንፈስ ኃይል ተደግፈን መሰበክ አለብን። የቴክኖሎጂና የእውቀት መሬቶች የእግዚአብሔርን በሙላት መገኘት ሊተካው አይችልም፤ ትሎም አያውቅም። መርሳት የሌለብን ነገር ቢኖር የእግዚአብሔር ሞኝነት ከሰው ጥበብና እውቀት እጅግ ይጠበባልና ነው።

ዶ/ር ክሬግ ኪኒር የኢየሱስ በማቴዎስ ወንጌል (10፡5-6) ላይ ተአምራት ግድረግ እንዴት አድርጎ ለደቀመዛሙርት አገልግሎት አርእያ እንደሆናቸው ሲገልጹ¹¹⁷ —

- ✧ ደቀመዛሙርትን ሾሞ (ሥልጣንና ኃይል ሰጥቶ) ለአገልግሎት መሳኩ ወደ ፊት ለሚጠበቃቸው ለታላቁ ተልእኮ ምሳሌ ነው (ማቴ 28፡19)።
- ✧ ደቀመዛሙርቱ የሰበኩትም መጥምቁ የሐንስ የጀመረውንና ኢየሱስ የቀጠለውን የእግዚአብሔርን መንግሥት መምጣት ነው። ይህም መንግሥት በኃይል መምጣት በአሁኑ ዘመን ለምንኖር ለእኛም ጭምር ነው (ማቴ 312፤ 4፤ 17፤ 9፤35፤ 10፤7)።
- ✧ የእግዚአብሔር መንግሥት መምጣቱን የሚያበሰረው የእግዚአብሔር ኃይል መገለጥ መሆኑን እይሁዳውያኑ ጠንቅቀው ያውቁ ስለነበር ኢየሱስም ሆነ ደቀመዛሙርቱ ይህንን መንግሥት መምጣቱን እውን ያደረጉት ኃይልን በመገለጥ ነበር (ማቴ 9፤35፤ 10፤8)።
- ✧ ይህም ድንቅና ተአምራት በመጽሐፍ ቅዱስ የተጻፉትን ትንቢቶች መፈጸማቸውን በማሳየት አዲሱ የእግዚአብሔር ዘመን (የመጎብኛ) መምጣቱን ያረጋግጥልናል (ማቴ 11፤4-6፤ ኢሳ 35፤5-6)።
- ✧ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ አገልግሎት ሰደትን ያስከትላል፤ ይህም አገልግሎት ለእንድ ጊዜ ተደርጎ የሚቆም ሳይሆን ኢየሱስ ተመልሶ እስኪመጣ ድረስ የሚቀጥል ክስተት ነው (ማቴ 10፤17-39፤ 23) በግለት ጠቅለል በማድረግ ቀምጠውታል።

መንፈስ ቅዱስ በወረደበት በበዓለ ጎምሳ ቀን ዲፕሮስ ለተሰበሰበው ሕዝብ የመንፈስ ቅዱስ ሙላቱ በነቢዩ በኢዲኤል የተነገረው ትንቢት ፍጻሜ እንደሆነ ሲናገር —

«እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ — በመጨረሻው ቀን እንዲህ ይሆናል፤ ሥጋ በለበሰ ሁሉ ላይ ከመንፈሴ አፈላለሁ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ራእይ ያያሉ፤ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልም ያልግሉ፤ ደግሞም በዚያች ወራት በወንዶችና በሴቶች ባሪያዎቹ ላይ ከመንፈሴ አፈላለሁ ትንቢትም ይናገራሉ። ድንቆችን በላይ በሰማይ፤ ምልክቶችንም በታች በምድር እሰጣለሁ፤ ደምም አሳትም የጢስ ጭጋም ይሆናል። ታላቅ የሆነ የተሰማም የጌታ ቀን ሳይመጣ ፀሐይ ወደ ጨለማ ጨረቃም ወደ ደም ይለወጣሉ። የጌታን ስም የሚጠራም ሁሉ ይድናል። ... የተሰፋው ቃል ለእናንተና ለልጆቻችሁ ጌታ አምላካችንም ወደ እርሱ ለሚጠራቸው በሩቅ ላሉ ሁሉ ነውና።»

(ሐዋ 2፤17-21, 39፤ ኢዲ 2፤28-32)

ቀደም ብለን እንደተነጋገርነው ሁሉ ይህ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ እግዚአብሔር አስቀድሞ ለአባታችን ለአብርሃም «የምድር ወገኖች ሁሉ በእንተ ይባረካሉ» ብሎ ቃል የገባለት የተሰፋ ቃል ሲሆን፤ በነቢያቱም አፍ እንዲሁ የተሰፋውን ቃል በተደጋጋሚ በማብሰር በጉጉት እንድንጠባበቅ አድርጎናል። ስለሆነም የመንፈስ ቅዱስ ሙላትና ስጦታዎቹ በእንደኛው ክፍለ ዘመን ለኖሩት ክርስቲያኖች ብቻ የተሰጠ ስጦታ አይደለም። ለዚሁም መረጃ የሚሆንን በሐዋርያት ሥራ ላይ የተጠቀሰውን እንመልከት —

1) መንፈስ በሥጋ ለባዥ ላይ ይፈላል

- ✧ የሚፈሰው በመጨረሻው ዘመን ነው ብሎአል (ይህም የመጨረሻው ዘመን የሚባለውም መንፈስ ከወረደበት ቀን እንስቶ እስከ ጌታ ምጽአት ያለው ጊዜ ነው።)
- ✧ የዘር ልዩነት የለበትም (እይሁድ ሆነ ኢሕዛብ)
- ✧ የመደብ ልዩነት የለበትም (ሀብታም ሆነ ደሃ፤ ገዢ ሆነ ተገዢ)
- ✧ የጾታ ልዩነት የለበትም (በብሉይ ኪዳን ጊዜ ለክህነት አገልግሎት የሚሾሙት ወንዶች ብቻ ነበሩ፤ አሁን ግን ሁሉም የንጉሥ ካህናት

¹¹⁷ ኪኒር፡ ሰሪ ክራፔል ኩሙሽንስ ለዓውት ዘ ሆሊ ስፒሪት 387-88።

አንዲሆን ተጠርቶአል። ስለዚህም መንፈስ ቅዱስ ልዩነት ሳያደርግ በሁሉም ላይ ይወርዳል)

◆ የአድሜ ልዩነት የለበትም (አንድ አይሁዳውያኑ ሕግ ዕድሜአችን በላሳ ዓመት እስኪሞላው መጠበቅ የለብንም)

- 2) ሙላቱም ለልጅ ልጅና ለአሕዛብ ጭምር ነው (ማለትም ለዚያ ትውልድ ብቻ ሳይሆን ከትውልድ እስከ ትውልድ ድረስ ነው)።
- 3) ታላቁ የጌታ ቀን እስከሚመጣ ድረስ ቤተክርስቲያን በመንፈሱ ትሞላለች፤ ተሞልታለችም።

ስለሆነም ከበዓሉ ገምሳ ቀን አንስቶ እስከ ጌታ ዳግም ምጽአት ድረስ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በቤተክርስቲያን ውስጥ ይሠራሉ እንጂ በመሐሉ የተቋረጠ የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት የለም (መንፈስ ቅዱስ ያቆመበት ጊዜ የለም)። በተጨማሪም ኢሳይያስና ሚካያስ እግዚአብሔር እስከ መጨረሻው ቀን ድረስ መንፈሱን እንደሚያፈስ ይነገሩናል (ኢሳ 2፡23 44፡33 ሚካ 4 ፡1)።

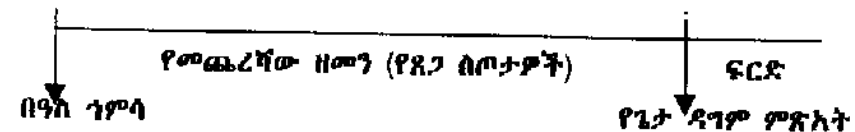
በመጨረሻም የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ኢየሱስ በአብ ቀኝ በኩብር መቀመጡን ያሳየናል (ሐዋ 2፡33-35፤ መዝ (110)፡1)። ስለዚህ ጌታችን ዳግም እስከሚመጣ ድረስ መንፈስ ቅዱስ እርሱን በመወከል በሙሉ ኃይልና ስልጣን በቤተክርስቲያን ውስጥ ይሠራል። ዶ/ር ማርቲን ሎይድ-ጆንስ «ጀይ አንስፒክ ብል» በተባለው መጽሐፋቸው ላይ «እግዚአብሔር ዓለሙን ስለወደደ እንደያልጁን ሰጠን፤ ታዲያ ይህንን በልጁ በኩል የተዘጋጀልንን በረከት (የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት) አለመቀበል እግዚአብሔርን እንደመሳደብ ይቆጠራል» በማለት የባርኮቱን ታላቅነት ገልጾታል።¹¹⁸

ይህ ከታች የምናየው ስእላዊ መግለጫ በትንቢተ ኢደሌል ላይ ያለውን ማለትም ሲጥርስ በበዓሉ ገምሳ ቀን የጠቀሰውን ቃል ያሳየናል (ኢደ 2፡28-32)። በስእላዊው መግለጫ ላይ እንደምናየው መንፈስ ቅዱስ ከወረደበት ከበዓሉ

ገምሳ ቀን ጀምሮ እስከ ጌታ ዳግም ምጽአት ድረስ ያለው ጊዜ የመጨረሻው ዘመን በመባል ይታወቃል። ይህም የመጨረሻው ዘመን ቤተክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ሙላትና ስጦታ የምትሰራበት ጊዜ ነው።

መንፈስ ቅዱስ

የጌታ ቀን

ስእላዊ መግለጫ ቁ. 6

ስጦታዎቹ እንማን ናቸው

1ቆሮ 12፡8-11

እውቀትን መናገር፤ ጥበብን መናገር፤ እምነት፤ የመፈወስ ስጦታ፤ ተአምራት ማድረግ፤ ትንቢት፤ መናፍቅትን መለየት፤ በተለየ ልሳን መልእክት ማምጣትና የልሳን ትርጉም።

1ቆሮ 12፡28

ሐዋርያት፤ ነቢያት፤ አስተማሪዎች፤ ተአምራት አድራጊዎች፤ አርዳታ ሰጪዎች (የሚረዱ)፤ መንፈሳዊ መሪ [Guidance] የተለየ ልሳን (በጉባኤ መሐል መልእክት የሚያመጣ)።

ሮሜ 12፡6-8

ትንቢት፤ አገልግሎት፤ ማስተማር፤ ምክር [Exhortation]፤ ልግስና፤ መሪነት [Leadership]፤ ቸርነትን የሚያደርግ።

ኤፌ. 4፥11

ሐዋርያት፤ ነቢያት፤ ወንጌላውያን፤ መጋቢዎችና አስተማሪዎች።

1ጴጥ 4፥11

አገልግሎት [Service] ና ሰባኪ።

ከዚህ በመቀጠል ግወቅ ያስፈልገና ብዬ ያስብኳቸውን የመንፈስ ቅዱስን ስጦታዎች ከእግዚአብሔር ቃል አንጻር እንመለከታቸዋለን።¹¹⁹ —

1. ትንቢት

እግዚአብሔር ለሕዝቡ እውነትን ለመግለጥና የሚመጣውን ዘመንና ሁኔታ ለመጠቀም ትንቢትን ይሰጣል። ይህም እውነትን የመግለጥ አገልግሎት አንዳንድ ጊዜ ትንቢታዊ ሲሆን ሌላ ጊዜ ደግሞ የተደበቀን ነገር ወደ ብርሃን በማውጣት ኃጢአትናን የሰህተትን ሥራ በማጋለጥ ነው። ትንቢትን በተመለከተ ወደ ፊት ሊሆኑ ሰላላቸው ነገሮች ተገልጦ የምናገኘው በሐዋ 21፥9-11፤ 11፥27-30፤ ሮሜ 15፥26 ሲሆን፤ የእውነትን መንገድ ማሳየት ደግሞ በቴት 1፥12፤ 1ቆሮ 14፥3-4፤ ሐዋ 15፥32 ውስጥ ነው። ትንቢቱን የሚናገረውም ሰው ከእግዚአብሔር የተቀበለውን መልእክት ነው። የእነጋገሩም መንገድ አንዳንዴ በቀጥታ መነዳት ሲናገር አንዳንዴም ደግሞ እግዚአብሔር በልዩ ውስጥ የገለጠለትን እውነት በመናገር ነው።

የትንቢት መልእክት በተለያዩ ዓይነት መንገድ ሊመጣ ይችላል፤ ይህም — በራሳይ መልክ፤ በሕልም፤ ድምጽን በመስማት፤ ፍንደቃ በተሞላበት ሁኔታ፤ ልብ ውስጥ በሚቀመጥ መልእክት ወዘተ. ሊሆን ይችላል (2ባሙ 23፥2-3፤ ዘጠ፤ 1፥2፤ ኤር 25፥15፤ 27፥2፤ 1ዜና 25፥1-8፤ 1ነገ 17፥13-14፤ 2ነገ 4፥3-4)።

119 በዚህ ክፍል ውስጥ የሚገኙትን አንዳንድ ጠቃሚ አባቶችን ዶ/ር ጀምስ ከሊንተን ከጻፉት «ስፕሪጅል ል ጊፍትስ» ከተባለው መጽሐፍ ተውሳለሁ። — ጀምስ ሮበርት ከሊንተን፤ ስፕሪጅል ል ጊፍትስ (ዲቪድሎጅ ኔቶን፤ ሆራይዝ ሃውስ ፕብሊሸርስ 1985) 53-91።

የመልእክቱም ይዘት ቃሉን በማብራራት፤ ኃጢአትን በመውቀስ፤ በመምከር፤ በማነጽ፤በማጽናናት፤ የወደፊቱን ነገር ለመጠቀምና ለማስጠንቀቅ እንዲሁም ቤተ ክርስቲያን መውበድ ስለሚገባት አቋምና እርምጃ ሊሆን ይችላል።

ትንቢትን የሚያቀርቡት ሰዎች በምን ዓይነት ሁኔታ ማቅረብ አለባቸው የሚለው ነገር ብዙውን ጊዜ የሃሳብ መለያየትን ሲያመጣ ይታያል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ግን ትንቢትን የሚናገር እንደት ሆኖ እንደሚናገር ማለትም የለም ልኮ ሥርዓትን ሳይረብሽ ተራ ጠብቆና ተደማምጦ ከመናገር በስተቀር ቶሞ ይናገር ወይም ቁጭ ብሎ ወይም እየዘለለ የተጠቀሰ የአሠራር ደንብ የለም። እግዚአብሔር ሉዓላዊ እንደመሆኑ መጠን በፈቀደው ዓይነትና መንገድ መጠቀም ይችላል። ለምሳሌ መንፈስ ቅዱስ በንጉሥ ሳኦል ላይ በወረደበት ጊዜ ወደ እርማቱም አገር ወደ ነዋትዘራማ እስኪመጣ ድረስ ትንቢት ይናገር ነበር። በሳሙኤልም ፊት ልብሱን አውልቆ ራቁቱን ትንቢት ይናገር ነበር፤ ራቁቱንም ወድቆ ቀንና ሌሊት በዚያ እድሮአል (1ባሙ 19፥23-24)።

አንዳንዴም የነቢያት ጉባኤ ቀኑን ሙሉ እግዚአብሔርን እያመለከተና እየፈነደቁ ትንቢትን ይናገሩ ነበር (1ባሙ 10፥5-6, 9-13)። ቢጨማሪም የአሦር ንጉሥ ባርገን አዛዝንን በያዛት ጊዜ እግዚአብሔር የአምጽን ልጅ ኢሳይያስን — «ሂድ፤ ማቅህን ከወገብህ እውጣ ጫማህንም ከእግርህ አውልቅ» ብሎ በተናገረው ጊዜ በግብፅና በኢትዮጵያ ላይ ለምልክትና ለተለምዶት እንዲሆን ራቁቱን ለሦስት ዓመት እንደ ሂደ አንመለከታለን (ኢሳ 20፥1-6)።

በመመረቱ የትንቢት አገልግሎት ዓላማው አማኞችን ብቻ መገንባት ሳይሆን ያልዳኑትንም ሰዎች በመውቀስ፤ ልባቸውን በመመርመርና የተሰወረውን በመገለጥ ለእግዚአብሔር እንዲንበረከኩ ያደርጋል (1ቆሮ 14፥23-25)። በመጨረሻም ማንኛውም ዓይነት ትንቢት ከእውነት መሆኑንና አለመሆኑን፤ ከዚያም በኋላ ደግሞ መፈጸሙንና አለመፈጸሙን ነቢያትና መሪዎች መለየት አለባቸው። የመልእክቱን ይዘት መለየቱ የሚጠቅመው ዋናው ምክንያት መልእክቱ ከእግዚአብሔር ይሁን፤ ከሥጋ ወይንስ ከሰህተት አሠራር ለመለየት ነው (በአንደኛው የተሰሉንቄ መልእክት ሥር ለማብራራት እንደምከርሁት)።

በመጨረሻም ምንም እንኳን በሐዋርያት ሥራ ላይ አንዳንዶቹ በመንፈስ ቅዱስ በተጠመቁ ጊዜ ትንቢት ቢናገሩም የነቢይነት አገልግሎት ግን የተለየ

ሰሞታ ነው — ነቢይነት ሥልጣንን ሲያሳይ ትንቢት መናገር ግን ስሞታነቱን ብቻ ነው የሚያሳየው (ሐዋ 2:41 19:7)። ጳውሎስም በመልእክቱ የቆርንቶስ አማኞች ሁሉም ትንቢትን ቢናገሩ ይወድ ነበር። ነገር ግን እንደ እውነቱ ከሆነ ሁሉም ትንቢት አይናገሩም ነበር (1ቆሮ 14:5፤ 31)። በለዚህም ነቢያት ለተጠሩበት አገልግሎት ብቻ ሆነ ተብለው የተለዩ አገልጋዮች ናቸው (ሐዋ 11:28፤ 21:10፤ ኤፌ 4:11)። ስለሆነም ከትንቢት ሌላም የአገዚአብሔርን ቃል በእውቀትና በጥበብ የመግለጥ ስሞታና የፈውስም ስሞታ ሊኖራቸው ይችላል (ኤፌ 2:20፤ 4:11)። ታዲያ ነቢያትን እንዴት አድርገን እንለያቸዋለን የሚለውን ጥያቄ ከዚህ በመቀጠል እንነጋገራለን፡—

ሀ/ የአገዚአብሔር ነቢይ ግንዛቤ

1. በአገዚአብሔር የተጠራ ነው (ዘዳ 13:1-5፤ ኤር 1:5))
2. በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የተሞላ ሥልጣንና መገለጥን ከአገዚአብሔር የተቀበለ ነው (ዘዳ 18:19-22፤ ዘኁ 11:17፤ ሕዝቅ 3:12-14፤ 8:3፤ 11:1፤ 5:24፤ 43:5፤ 1ዳሙ 19:20፤ 2ዜና 20:14)
3. የአገዚአብሔር ቃል አቀባይ ነው (ከአገዚአብሔር የሆነውን ብቻ ይናገራል፤ አገዚአብሔርን እንጂ ራሱን አይሰብከም) (ዘዳ 18:18-19፤ ዘጸ 4:10-16)።
4. በአገዚአብሔር ስም መልእክቱን ይናገራል (ዘዳ 18: 20፤ ኤር 26:16)
5. ለመንጋው ግድ የሚለው ነው (ኢሳ 40:11፤ ዮሐ 10:1-18)።
6. የተናገረው ቃል ሳይፈጸም አንዲት በመሬት ላይ ጠብ አይልም (ዘዳ 18:20-22፤ 1ዳሙ 3:19-20፤ 1ነገ 13:26፤ 16:2፤ 2ነገ 24:2፤ ኤርም 28:15-17፤ ሕዝቅ 33:33)።
7. ትንቢትን ብቻ በመናገር የተወሰነ ሳይሆን የእውቀትንና የጥበብን ቃል በመግለጥ ሊያገለግል ይችላል። ለብዛኛው የብሉይ ኪዳን ነቢያት በፈውስ፣ ተአምራትና ድንቅ በማድረግ እንዲሁም በመገለጥ ያገለግሉ ነበር።
8. አገዚአብሔርን የሚወድ፣ የሚፈራና የሚያከብር ነው

ለ/ የነቢያት አገልግሎት

1. የአገዚአብሔርን መልእክት ሳይጨምሩና ሳይቀንሱ ለሕዝቡ ግድረስ
2. ሕዝቡ በቅድስና ከአገዚአብሔር ጋር መፈመዱን ማረጋገጥ
3. ኃጢአትንና ሰህተትን መገሰጽ፣ ግረም፣ ግሳተካከልና ግንጽ
4. ሕዝቡን ለንስሐ መጥራትና ግንቃቃት
5. ሐሰተኛ ነቢያትን ማጋለጥና መገሰጽ
6. የዘመኑን ተጨባጭ እውነት ማስተማር፣ የመጨረሻውን ዘመን ማመልከትና ለጌታ ቀን የሕዝቡን ልብ ማዘጋጀት
7. ለሕዝቡ መጸለይ
8. አገዚአብሔርን የማይፈሩትንና ሕዝቡን የሚያጎሳቁሉ መሪዎችን መምከር፣ መውቀስና መገሰጽ

ሐ/ ሐሰተኛ ነቢያትንና መልእክታቸውን መለየት

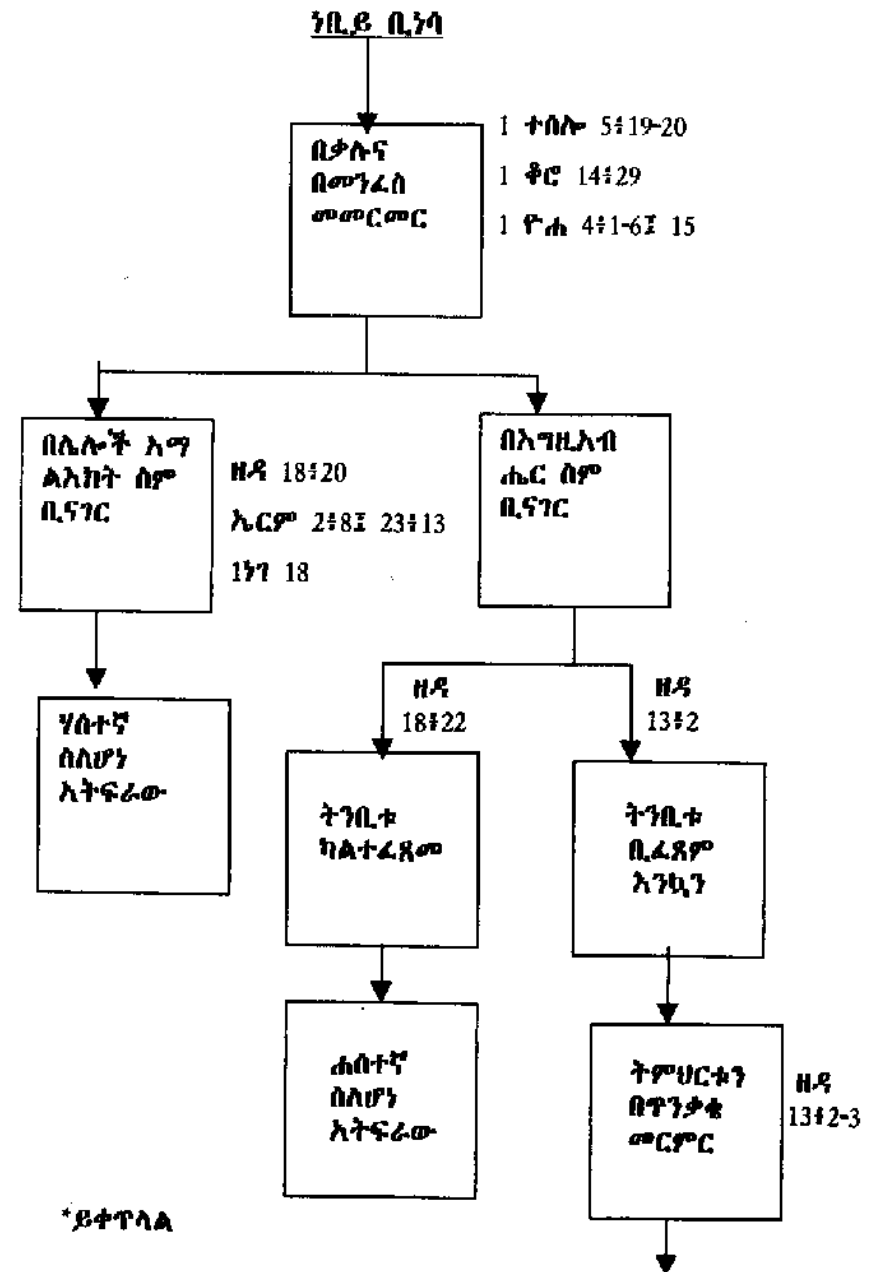
(ዘዳ 13:1-5፤ 18:21-22፤ ኤር 2:8, 26፤ 23:13፤ 6:13፤ 8:10፤ 14:13-16፤ 23:16-17፤ 27-28፤ 1ቆሮ 14:29፤ 1ተሰሎ 5:19-20)

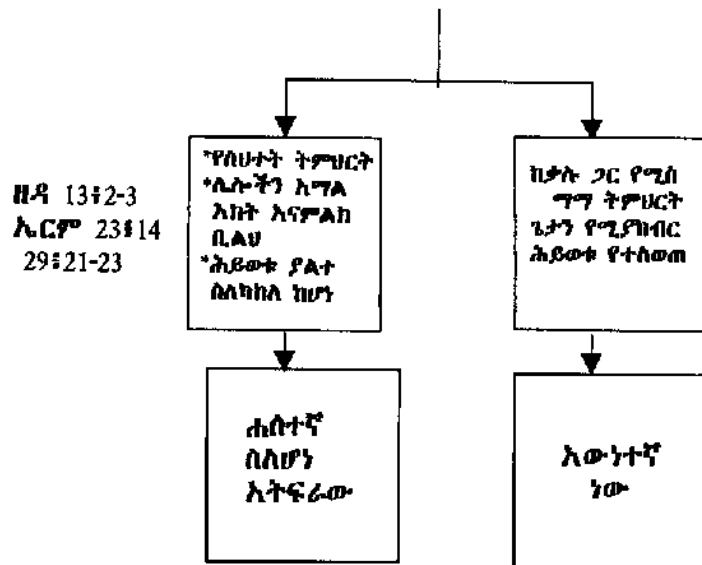
1. የሚመሩት ወይም የሚናገሩት ከአገዚአብሔር በሚገኝ መገለጥ ሳይሆን ከራሳቸው ምኞት ወይም ከረቀቀ የሰይጣን ለውጭ ከሚገኝ ምሪትና መገለጥ ነው።
2. ለሰው ጆሮ የሚጥምን መልእክት ፈልገው ማቅረብ ሥራቸው ነው። ተቀባይነትን ለማግኘት ሲሉ ሕዝቡ በንስሐ ወደ አገዚአብሔር መቅረብ በሚገባው ሰዓት እንኳን (ሕዝቡ በአምላኩ ላይ ባመፀበት ጊዜ ወደ ንስሐ ከመጥራት ይልቅ ምንም ችግር እንዳልተፈጠረ በመውሰድ) ሰላምን፣ ተስፋንና ብልጽግናን ይሰበካሉ፤ ይህም ደግሞ Vox populi በመባል ይታወቃል። ለምሳሌ በነቢዩ ኤርምያስ ዘመን የነበሩት ሐሰተኛ ነቢያት የሕዝቡን ድጋፍ ለማግኘት ሰላም ሳይሆን ሰላም ይሆናል እያሉ ይተነበዩ ነበር፤ ኤርምያስ ግን ሕዝቡን ወደ ንስሐ በመጥራቱና የአገዚአብሔርን ፍርድ በመናገሩ መከራን ተቀበለ (ኤርም 28:1-2፤ 15፤ 27:11-11፤ 18:18)።
3. የሚናገሩት ቃል ከአገዚአብሔር የተገኘ መገለጥ እንዳልሆነ ስለሚያውቁ በዎችን ለማጥመድ ወይም ለመግረክ የተለያዩ ዓይነት ዘዴና እጅ ጥምዘ

ዛን ይጠቀማሉ፤ ይህም Realpolitik ይባላል። ሞያተኞችም ስለሆኑ የሚገዳቸው የራሳቸው ክብርና ጥቅም እንጂ የመንጋው ጉዳይ አይደለም።

4. በመልእክታቸው የሰዎችን ልቡና መቆጣጠርና ግስፈራራትን ያዘወትራሉ
5. እግዚአብሔርን ከማስደሰት ይልቅ ሰውን ወይም የሰውን ሥርዓት ለማስደሰት ይጥራሉ፤ ሃሳባቸው ምድራዊ ስለሆነ ሄዶ ሄዶ ሰዎችን በሚያስጥምና በሚያፈርስ በብዙ ፈተና ይወድቃሉ (መጨረሻቸው አያምርም)።
6. በአማልክቶቻቸው ስም ሊናገሩ ይችላሉ (ከተናገሩም ማንነታቸው ተለየ ማለት ነው)፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ስም ተናገረው ትንቢቱ ካልተፈጸመ ሐሰተኛ ናቸው።
7. በእግዚአብሔር ስም ተናገረው ትንቢቱ ቢፈጸም እንኳን የሚያምኑበትና የሚያስተምሩት ትምህርት ስህተት ከሆነ ሐሰተኞች ናቸው። ይህም ማለት ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የማይጠጋ ትምህርት ያስተምራሉ።
8. በሕይወታቸው የመንፈስ ፍሬ አይታይባቸውም ወይም ደግሞ ሕይወታቸው ሰውር በሆነ የኃጢአት ነቀዝ የተበላ ነው፤ ኢየሱስም ከፍሬያቸው ታውቋቸዋለችሁ ብሎአል (ማቴ 7፡15-23፤ ሉቃ 6፡44፤ ኤርም 23፡14)።

ነቢያትንና መልእክታቸውን መለየት

በእሳዊ መግለጫ ቁ. 7

2 ግስተግር

ይህ ስጦታ ያላቸው ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል በማስተማር ወይም መመሪያ በመስጠት ያገለግላሉ (ማቴ 5-7፤ ዮሐ 6፥59፤ ሐዋ 18፥11፤ 1ቆሮ 4፥17፤ 1ጢሞ 2፥12)። እውቀትን የሚቀሰሙና ራሳቸውን የሚያስተምሩ ሲሆኑ ሌሎች ሰዎች ከነርሱ ይማራሉ (ማቴ 11፥29፤ 28፥19፤ ሐዋ 14፥21)። እውነትን በመተርጎምና በማብራራት (ግር 24፥27፤ 1ቆሮ 12፥30)፣ ቃሉን በመተንተንና በመዘርዘር ሰዎች ከሕይወታቸው ጋር እንዲያዛምዱት በማድረግ (ሐዋ 11፥4፤ 18፥26፤ 28፥3)፣ እውነትን ከሐሰት ለይቶ በማሳየት ሰዎችን የማሳመን ችሎታ አላቸው (ሐዋ 19፥9-10)። የአስተማሪነት ስጦታ ከትንቢት ቀጥሎ ትልቁን ቦታ የያዘ ስጦታ ሲሆን አግኝን በእግዚአብሔር እውነት በማንጸና የሰህተትን ትምህርት

ርት በግጋለጥ ቤተክርስቲያንን ይገነባታል፤ ሙሉ ወደ መሆንም እንድትደርስ ያስችላታል።

3. መጋቢነት/አረኛነት

ይህ ስጦታ ከአስተማሪነት ስጦታ ጋር የተያያዘ ነው። መጋቢዎች መንጋውን ለመጠበቅና ለማንጸ የማስተማር ስጦታ ያላቸው ናቸው። በኦርላቸውና በቃላቸው በሰዎች ሕይወት ውስጥ በጎ ተጽእኖ የሚያደርጉ መሪዎች ናቸው። ለመንጋው የሚበጅ ራእይ አላቸው፤ ሥልጣናቸውን ከማን እንደተቀበሉት ስለሚያውቁ በእንድ ነገር ላይ ውሳኔ ለመስጠት ሊያቸገሩም። መንጋውን ከሰህተት አወራር ለመጠበቅ የተጉ ናቸው፤ መንጋውን በእግዚአብሔር እውነት ለመገንባት ያላሰለሰ ጥረት ያደርጋሉ (መንጋውን ያስማራሉ)። በሚያስማሩበትም ጊዜ መንጋው የተመጣጠነ መንፈሳዊ ምግብ ማግኘቱን ይከታተላሉ፤ የአባላታቸውን ችግር ቶሎ መረዳትና አቅም በፈቀደው መጠን መርዳት ደስ የሚላቸው ናቸው። የእውነትን ቃል በሥልጣን ግዘዝ፣ ማስተማር፣ መምከር፣ ግበረታታትና ወደ ሰዎች ልብ የማምጣት ስጦታ አላቸው (ዮሐ 21፥16፤ ሐዋ 20፥17-28፤ ሮሜ 12፥8፤ 1ጢሞ 3፥5፤ 5፥17፤ ሱባ 13፥7, 17, 24፤ 1ዴጥ 5፥1-11፤ ኢሳ 40፥11)።

አረኞችም ስለሆኑ የአባላቶቻቸውን መንፈሳዊ እድገት ይከታተላሉ፤ የአባላቶቻቸውን የጸጋ ስጦታ ለይቶ በማወቅ ኮትኩተው የማሳደግ ኃላፊነት አለባቸው። በጸጋ ያደጉትን ደግሞ በተገቢው የአገልግሎት ዘርፍ በማሳተፍ አንድ ላይ እየተጋጠሙ የክርስቶስን አካል ሊገነቡ የሚችሉበትን መንገድ የመንፈስ ቅዱስ ጥበብ በተሞላበት ሁኔታ ይተልማሉ። ይህም ደግሞ የመንፈስን እንድንትና ሕብረት ለመጠበቅ ስለሚያመች ራስ ወደ ሆነው ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ በእንድነት ለማደግ ምቹ ሁኔታዎችን ይፈጥራል።

በአጠቃላይ መጋቢዎች እነርሱም ልክ እንደ ጌታ ኢየሱስ መልካም አረኛ በመሆን መንጋውን በፍቅር እንጂ በኃይል አይገዙም። መንጋውን በሚያስማሩበት ጊዜ ደግሞ ወደ ለመለመ መስክ በመምራት ጠባቶችን በብብታቸው ሲሸከሙ የሚጠቡትን ደግሞ በቀስታ ይመራሉ። በመከራና በሰደት እንዲሁም በችግር ምክንያት የላሉትን እጆችና የሰለሉትን ጉልበቶች ጥንቃቄ በተሞላበት ሁኔታ ያቀናሉ። በኃጢአት ውስጥ የወደቁትን አባላት ደግሞ ፍቅር በተሞላበት መንገድ

ገድ፡ በየዋሃት መንፈስ በመሆን ያቀናሉ እንጂ የፍርድን ቃል በመሰንዘር በውን አይሰበሩም ወይም አያስበረጉም (እውነትን በፍቅር ይገልጻሉ) (ኢሳ 40፡10-11፤ 2ቶሮ 2፡5-11፤ ገላ 6፡1-5፤ ዕብ 12፡12-13፤)።

4. የእውቀትን ቃል መናገር [በእግዚአብሔር የሚመጣን ቃል (ሉገስ) በእውቀት መገለጥ]

ይህ ዓይነቱ ስጦታ ያላቸው ሰዎች ሰማያዊ የሆነ መገለጥን ያገኙ ናቸው። የዚህ ዓይነቱ ስጦታ ባብዛኛው ጊዜ በፈውስ የጸሎት ስብሰባ ውስጥ ይከሰታል፤ እንዲሁም ደግሞ እግዚአብሔር እንደ ፈቀደ መገለጡ ለግለሰቦች ሊመጣ ይችላል። የአመጣጡም መንገድ ሊለያይ ይችላል፤ ይህም — በራእይ መልክ ሊያዩ ይችላሉ፤ በሕልም ሊታያቸው ይችላል፤ በድምጽ መልክ ሊልባቸው ሊመጣላቸው ይችላል፤ ወዘተ። ለምሳሌ ያህል ብንጠቅስ ጲፕሮስ የሐናን ያን ኃጢአት በመገለጥ አውቆታል (ሐዋ 5፡1-4)፤ ወንጌልን ወደ አሕዛብ ይዞ እንዲሄድ በራእይና በድምጽ መገለጥ ተነገረው (ሐዋ 10፡9-23)። ጳውሎስ ከጌታ ባገኘው የራእይ መገለጥ ምክንያት ወንጌልን እየሰበከና እያስተማረ እንድ ወር ተኩል በቆሮንቶስ ቆየ (ሐዋ 18፡8-11)። ጳውሎስ ታስሮ በመርኩስ ወደ ሮሜ ሲሄድ ባለ ማዕበል ተነስቶ አናወጣቸው። ነገር ግን እርሱ ባገኘው መገለጥ መሠረት ሰዎቹ ከማዕበሉ የተነሳ እንደማይሞቱ ተናገራቸው (ሐዋ 27፡9-12፤ 21-26)።

በመቀጠል ደግሞ እግዚአብሔር በዘመናችን ከሠራቸው ሥራዎች አንዱን አቀርባለሁ፤ —

በባንዲያጎ ካሌፎርኒያ ጆን ፊሮግና ጆን ፊሮግ የተባሉት ባለትዳር ከሁለት ልጆቻቸው ጋር ተደላድለውና ተመቻችተው ይኖሩ ነበር። ጆን በአንድ የመድሀን ኩባንያ ውስጥ ሲሠራ ጆን ደግሞ አስተማሪ ነበረች። ሁለቱም ጌታን በጣም የሚወድዱና በቤተክርስቲያን አገልግሎት ውስጥ የሚሳተፉ፤ በደስታና በሰላም የሚኖሩ ነበሩ። በ 1965 ዓም ባለሰቡት ሰዓት አንዳንድ ሁኔታዎች በጄን ላይ መከሰት ጀመሩ። ከሥራ ወደ ቤት ስትመጣ በጣም ድካም ይሰማታል፤ እንቅልፍ አልወሰድ ይላታል፤ ቀስ በቀስ ሰውነትዋ ይዝላል፤ ባጠቃላይ ሕይወቱዋ ጣዕሙን ያጣል። ሁኔታውን ለባለቤትዋ ታማክረውና በነገሩ ላይ ለመነጋገር

ወደ ቤተሰብ ሐኪም ጋር ይሄዳሉ፤ ይህ የሆነው በጥቅምት 1965 ዓም ነው። ሐኪሙም ሁሉን ነገር ከመረመሩ በኋላ ምንም ዓይነት በሽታ እንደሌለባት ይነገሩዋትና በቂ ዕረፍት እንድትወስድ በመምከር ያሰናብቱዋታል።

ነገር ግን ጄን ሕመሙ እየባሰባት ስለ ሄደ የምትወደውን የመምህርነት ሥራ እንኳን ለማቆም ተገደደች። በተለያዩ ጊዜያት የፈውስ ስጦታ ያላቸው አገልጋዮች ቢጸልዩላትም እንኳን ሊሻላት አልቻለም። ሕመምዋም እየጸናባት ሲሄድ ራሱዋን መንከባከብና የቤት ውስጥ ሥራ እንኳን መስራት ስላልቻለች ሠራተኛ መቅጠር ግድ ሆነባቸው። በመጨረሻም የአእምሮ ሐኪም ጋር ሲወሰዱዋት በልቡና ዝብጠት [Depression] በሽታ እንደምትሰቃይና ይህም በሽታ ደግሞ ወደ ክፍተኛ የአእምሮ በሽታ ደረጃ እንደ ደረሰ ስለተረጋገጠ ለሕክምና እንዲያመች ሲባል ሚሳቪበታ የተባለ በባንዲያጎ የሚገኝ የአእምሮ በሽታ ሆስፒታል እንድትገባ ተገደደች።

እዚያ እያለች ሰይጣን በተለያዩ መንገድ ይከላት ነበር — «እግዚአብሔርን የሚወድና በፈውስ የሚያምን አንዳንድ ያለ ሰው እንዴት በእንደዚህ ያለ በሽታ ይሰቃያል? ይቅርታ የማይገባውን ኃጢአት ስለ ሰራሽ ነው እንደዚህ የምትሰቃዩው» የሚሉት ይገኙበታል። ጆንም ኑሮውንና የጄንን የሕክምና ክፍያ በአንድ ሰው ደመወዝ ሊቋቋመው ስላልቻለ ቤቱን በመሸጥ ከሁለቱ ልጆቹ ጋር አፓርትመንት ተከራይቶ ገባ። በአጠቃላይ ትዳሩ፤ ቤተሰቡና ኑሮው ሁሉ ተመስቃቀለ።

ይህ በንዲህ አንዳለ በጥቅምት 1968 ዓም ላይ የፈውስ ስጦታ ያለው ፖል ኬይን የተባለ ወንጌላዊ በባንበርናንዲኖ በተዘጋጀ የወንጌል ስብሰባ ላይ ለመሰበክ ይመጣ ስለ ነበር እርሱን ለማግኘት የጄን አባትና እናት እዛ ድረስ ሄዱ። ከስብከትም በኋላ ሲፖል ኬይን ስለ ልጃቸው ከነገሩት በኋላ እንዲጸልይላቸው ጠየቁት። ፖል በመመለስ ጄን የት ሆሰፒታል እንደሆነች ጠየቃቸው። ነገር ግን የጄን ባለቤት ጆን ለማንም መንገር ስላልፈለገ ለአነርሱም አልነገራቸውም ነበርና ሲፖልም ሊነግሩት አልቻሉም። እርሱም ለልጃቸው እንደሚጸልይላት ነግሮአቸው ተለያዩ።

ጊዜው እኩለ ሌሊት ነበር ፖል የእምስት ቀን የወንጌል ስብከቱንና አገልግሎቱን ጨርሶ ወደ መጣበት አገር ለመመመለስ ወደ መኪናው ይሄዳል።

ወደ መኪናውም ከ ሄደ በኋላ የመኪናውን ሞተር ከማስነሳቱ በፊት ለጄን ጸለየላት። በጸሎት ላይም እንዳለ ወደ ሰማይ ሲመለከት ሰማዬ ልክ እንደ ትልቅ ቴሌቪዥን ሆኖ ታየው። በቴሌቪዥኑ ውስጥም ጄንን በእንድ የአእምሮ በሸተኞች ሆስፒታል ውስጥ ያያታል፤ ከዚያም በልቡ ውስጥ እንዲህ የሚል ድምጽ ይመጣል - «ወደ ሳንዲያጎ ሂደህ ለዚች ቤት ብትጸልይ ለክብራ ስል አፈውሳታ ላሁ፤ ምስክርነቱዋንም ብዙ ሴቶችን ለማጽናናት አጠቀምበታለሁ።»

በነጋታው ፖል ከጌታ በተቀበለው መገለጥ መሠረት ጄንን ለማየት ወደ ሳንዲያጎ እየነሳ ሲሄድ ሳለ ሳንዲያጎ ከመግባቱ በፊት እንድት ሰታ ላይ እንዲያቅም በልቡ ይሰማዋል። መኪናውንም ካቆመ በኋላ የሕዝብ ስልክ ያለበት ሰታ ይሄድና የጄን እናትና አባት የሰጡትን ስልክ ይደውላል። ስልኩንም የጄን ልጅ የሆነችው ጄኒል ታነሳለች። ፖልም ለጄኒል እናቱዋ የተኛችበትን የሆስፒታል ስም እንድትነግረው ይጠይቃታል። እሱዋ ግን የሆስፒታሉን ስም ልትነግረው እንደማትችል ከገለጸችለት በኋላ በመቀጠልም ካለ ለባቱዋ በስተቀር ማንም እና ቱዋን ሊገባሽ እንደማይፈቀድለት ትነግረዋለች። ፖልም መለሰና «አባትሽ የነገረሽን ትለዛዝ እንድትጥሺ አልፈልገም፤ ነገር ግን እንድት ገዜ ታገቢኝ፤ እሺ? በልኩን አትዝገው» ካላት በኋላ መጸለይ ጀመረ። በጸሎት ላይ እንዳለ አሁንም እንድት ትልቅ የሆነ ቴሌቪዥን ያያል፤ በውስጡም ያለው የሳንዲያጎ ጋዜጣ ሲሆን በጋዜጣውም ላይ «ሚሳቪሲታ» የሚል ጽሑፍ አለበት። ከዚያም ለጄኒል «እናትሽ ያለችው ሜሳ ቪሊታ ሆስፒታል ነው፤ ትክክል አይደለም?» ቢላት ለርሱዋም መልሷ «አዎን፤ እዚያ ነው ያለችው ትለዋለች»። ለርሱም መልሱ እናቱዋን እግዚአብሔር እንደሚፈውሳትና እንደምትድን ይነግራትና በብዙ ቃል አጽናንቶለት ወደ ሆስፒታሉ ያመራል።

ሆስፒታሉ ከደረሰ በኋላ ስሙን ላስተናጋጇዋ በመንገር የመጣበትም ምክንያት ጄንን ሊገባሽ እንደሆነ ይነግራታል። የሚደንቀው ነገር ከጄን ስም ሥር ካለ ባልዋ በስተቀር ማንም ሊገባሽ እንደማይችል ቢጻፍበትም ቅሉ ገብቶ እንዲያያት ተፈቀደለት። ጄን ደግሞ ፖል ወደ ለርሱዋ ሲመጣ ስታየው «ጌታ ሆይ፤ ይህ መልእክ የሚመስል ሰው ማነው? ያንተን ከብር በርሱ ውስጥ አያለሁ፤ እንደርሱ ያለ ሰው መጥቶ ቢገባኝኝ ደስ ባለኝ ነበር።» እያለች በልቡዋ እያሰበች እያለች ነርሱዋ «ጄን» ብላ ጠርታት ሰውዬው ለርሱዋን ሲያያት እን

ደመጣ ነገረቻትና ትታቸው ሄደች። ፖልና ጄንም ለብቻቸው ይሆኑ ዘንድ ወደ እንድ ከፍል ሄዱ። ፖልም ራሱን ካስተዋወቀ በኋላ ኢየሱስ ወደ ለርሱዋ እንደላከው ነገራት። ከዚያም በመቀጠል «ኢየሱስ እንዲፈውስሽ እጸልይልሻለሁ አንቺም ትፈውሻለሽ፤ በምስተኛውም ቀን ወደ ቤትሽ ትሄጃለሽ» አላት።

በመቀጠልም «ከመጸለዬ በፊት እግዚአብሔር ወደ አንቺ እንደላከኝ ታውቂ ዘንድ የሚረዳሽን እንዳንድ ነገሮች እነገርሻለሁ፡ - 1ኛ. ኢየሱስ እንድት ነገርሽ የነገረኝ ምንም ዓይነት ይቅር የማይባል ጋጢአት እንዳልሠራሽ ነው። 2ኛ. የአሥራ አራት አመት ልጅ በነበርሽ ጊዜ ከረምቱን ለማሳለፍ ወደ ለሬገን ግዛት ሄደሽ ነበር። እዚያም እያለሽ ጌታ ኢየሱስ ወደ ልብሽ መጥቶ እንዲለውጥሽና ከዚያም ሚሲዮናዊ እንዲያደርግሽ ጠይቀሽው ነበር» አላት። ለርሱም በመደንገጥ «አዎ። የተናገርኩው ነገር ትክክል ነው። ግን እንዴት ልታውቅ ቻልህ?» በማለት ለድናቅቱዋን ገለጠችለት። ለርሱም በመመለስ «ጌታ ባይገልጥልኝ ኖሮ ባለወቅታችሁ ነበር፤ አሁንም እንደነገርኩሽ ሚሲዮናዊ ሲያደርግሽ ይፈልጋል ነገር ግን አንቺ በምትጠብቂው መንገድ አይደለም።» ካለ በኋላ ዓይኑን በመጨፈን «ጄን፤ አሁን እንድት የአየር መንገድ ዩኒፎርም የለሰሰ የአውርፕላን አብራሪ ወይም ፓይለት እያለሁ ለርሱም ያንቺ ጎረቤት ነው የሚሰቱም ስም ፓት ይባላል፤ የርሱ ስም ማን ነው?» ብሎ ጠየቃት። ለርሱምም መልሷ «ስሙ አለን ሲንድመን ይባላል ለርሱም የፒሊሰሊ ካፕቴን ነው» አለችው። ፖል እንደገና «ሜርየን የምትባል ጎረቤት አለችሽ አይደል?» ቢል ጠየቃት። ለርሱምም መልሷ «አዎን» አለች። ፖልም መልሱ «ወደፊት ለፓትና ለሜሪየን ጌታ ያደረገልሽን ትነግሪያቸዋለሽ፤ ሕይወታቸውም በአንቺ ምስክርነት ይለወጣል። ለሰገንም ደግሞ ዩኒፎርሙን ለብሶ አንቺ ጌታ ያደረገልሽን ነገር ሁሉ ስትነግሪው አያለሁ፤ በሰዚህም በአንቺ ምስክርነት ምክንያት ጌታን በመቀበል ይድናል» አላት።

በመጨረሻም ፖል ለጄን ሲጸልይላት ልክ የሞቀ ውኃ በሆድዋ ላይ እንደተደረገ ነገር ተሰማት። እንደገናም ጨምድዶ የያዛት ደመና የመሰለ ነገር ቢለቃት ታወቃት። በደስታ ስለ ተሞላች «ተፈወስኩኝ» በማለት ጮኸች። ፖልም በለሰለሰ ድምጽ «ገና ነው ትንሽ ይቀራል። እኔ ከዚህ ከሄድሁ በኋላ ውብጠቱ ተመልሶ ለመምጣት ይሞከራል፤ በዚያን ጊዜ ጌታ እግዚአብሔር ከመጽሐፍ

ቅዱስ ውስጥ ጥቅሶችን ይሰጥል ይህም ቃል ደግሞ ፈውስሽን ያጸናዋል።
የከፋውን ድምጽ ስትሰጧ በእግዚአብሔር ቃል ተቃውሟው፤ በሦስተኛውም ቀን
ቤትሽ ትሄጂያለሽ» ካላት በኋላ ተሰናብቶአት ሄደ።

ጄንም ከቤቱ ወጥታ ወደ ውጪ ዞር ዞር እያለች ባለ ጌታ ቃሉን በልቡ
ዋ ውስጥ አስቀመጠ። ይህም ቃል በኢሳይያስ 41፡10 ላይ ያለው «እኔ ካንተ
ጋር ነኝና አትፍራ፤ እኔ ለምላክህ ነኝና አትደንግጥ፤ አበረታሃለሁ፤ አረዳህማለ
ሁ፤ በጽድቄም ቀኝ ደግፈ እይዝሃለሁ።» የሚለው ነው። በጣም የሚገርመው
ነገር ልክ ይህንን ቃል ከጌታ ከተቀበለች በኋላ አንድ በረዶ የሚመስል እጅ
ከጨለማ ውስጥ ወጥቶ ልቡዋን ለመያዝና የክስ ወሬን በመንዛት ተስፋዋን ሊያ
ጨልም ሲሞክር ድምጹዋን ከፍ አድርጋ በመጮህ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል
በማለት የተሰማትን በኢሳይያስ 41፡10 ላይ ያለውን ቃል በቃል መለስችለት።
ያም ክፉ ነገር ወዲያው ለጳት ሄደ። በሚያስገርም ሁኔታ ስለ ተፈወሰች ሐሺ
ሞቆም እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በሦስተኛው ቀን ወደ ቤቱዋ ሰደዱዋት።
ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እግዚአብሔርን በምስክርነቱዋ እያገለገለች በደስታ ከቤተሰ
ብዋ ጋር ኖረች።¹²⁰

ምንም እንኳን የተለያዩ የፈውስ ስሞታ ያላቸው ለገልጋዮች ለጄን
በጸልዩላትም ቅሉ እግዚአብሔር ግን በራሱ መንገድና ሰዓት ቃሉን በመላክ
ፈወሳት። የሕይወቱዋም ጉዞ «እግዚአብሔርን ለሚወዱትና እንደ አሳቡም
ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን።» የሚለውን ቃል ያስታውሰ
ናል (ሮሜ 8፡28)። በጣም ደስ የሚለው ነገር በሞት ጥላ መካከል እንኳን
ብንሄድ የገጋት ኮከብ የሆነው ኢየሱስ በጨለማው ላይ እያበራ፤ በስትሩና በም
ርኩዙ ደግሞ እያጽናናና እየደገፈን አብሮን ይጓዛል። አብሮንም ስለሚጓዝ
ከአሸናፊዎች ሁሉ እንበልጣለንና ክፉን እንፈራም (መዝ (23)፡14፤ ሮሜ 8፡31
-39)።

120
ይህንን ታሪክ የወሰድሁት ዶ/ር ጃክ ዲር ከጻፉት ሙጽሐፍ ውስጥ ነው። - ጃክ ዲር፤ ለርፕራይዝ
ድ ባይ ዘ ሸያሰ ለቭ ጋድ (ግልገድ ፈረድሰ፤ ዩንደርዋን አሳታሚ ድርጅት፤ 1996) 343-357።

5. የጥበብን ቃል መናገር [ከእግዚአብሔር የሚመጣን ቃል (ሉጎስ) በጥበብ መግ
ስጥ]

ይህ ስሞታ ያለው ሰው በማስተዋል የተሞላ ነው። የተወሰነው የሚመስ
ሉትን ችግሮች በእግዚአብሔር ቃል በመመርመርና በመገምገም መመሪያ ማው
ጣት ይችላል። ለችግሮች ቅስፈታዊ የሆነ መፍትሄ የመስጠት ችሎታ አለው።
ከመናገሩ ወይም እጁ ከግለቱ በፊት ውስጡን ያደምጣል ማለትም ለመንፈስ
ቅዱስ ንቁ የሆነ ልቡና አለው፤ የሁኔታዎችንና የነገሮችን አካሄድ ወይም መስመ
ር ያስተውላል፤ ሰዎችን በመምከር ተግባር ላይ ደግሞ ችግራቸው ያለበትን ቦታ
በመጠቀም ከገቡበት አዘቅት ውስጥ የሚያወጣቸውን መፍትሄ ይሰጣል። ባጠቃ
ላይ አረማመዱ በመንፈስ ቅዱስ የተሰካ ነው። ይህ ስሞታ ለሁላችንም የሚሰ
ጥበት ጊዜ አለ ይኸውም ስለ ክርስቶስ ስም ስንሰደድ ነው። በምንሰደድበትም
ጊዜ የአባታችን መንፈስ በእኛ ላይ ስለሚሆን ምንና እንዴት እንደምንናገር ጥበ
ብን ይሰጠናል (ማቴ 10፡19-20፤ 1ዴጥ 4፡14)።

ለዚህ ዓይነቱ ስሞታ ዋና ምሳሌ የሚሆንን በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ
አሥራ አምስት ላይ የምናየው የጥንቱዋን ቤተክርስቲያንን ሊከፋፍል የነበረውን
ችግር እንዴት አድርጎ በመንፈስ ቅዱስ ጥበብ ያዕቅብ የመፍትሄ አሳብ እንዳቀ
ረበ ነው (15፡19-21)። ደግሞ በአይሁድ መሪዎች ፊት ቀርቦ በምን
ጋይል ወይስ በማን ስም እርሱና ባልደረቦቹ ወንጌልን እንደሰበኩ ለቀረበለት
ጥያቄ የሰጠው መልስ ጥበብን በመገለጥ ስለ ነበር ይሰሙት የነበሩት ሁሉ ያል
ተማሩና መጽሐፍን ያላወቁ ሰዎች በእንደዚህ አይነት ጥበብ በመናገራቸው እደን
ቁለቸው (ሐዋ 4፡5-14)።

እስጢፋኖስም እንዲሁ ጥበብን በመገለጥ ለተሰበሰበው ሕዝብና ለመሪ
ዎቹ እውነትን በመናገሩ እንደተገደለ እናውቃለን (ሐዋ 7፡1-60)። የእግዚአብ
ሔርም ቃል ስለ ሁኔታው ሲነገረን «እንዳንዶቹ ተነስተው እስጢፋኖስን ይከራክ
ሩት ነበር፤ ይናገርበት የነበረውንም ጥበብና መንፈስ ይቃወሙ ዘንድ አልቻሉም»
(ሐዋ 6፡8-10) ይላል። ዳውሎስም ስለ ናዝሬቱ ኢየሱስና በርሱ ላይ ስላለው
እምነት በተለያዩ ጊዜያት በሕዝብ፤ በአለቆችና በነገሥታት ፊት ጥበብን በመግ
ለጥ እንደተናገረና መልስ እንደሰጠ ተገልጿል (ሐዋ 22፡1፤ 23፡1፤ 24፡10፤ 25
፡25፤ 26፡1)።

6. ሥዘር

ይህ ስጦታ ያለው ሰው ሰዎችን እንደ ቃሉ እንዲሄዱ የመለመን፤ የመምከርና የመገሰጽ (ሐዋ 2፡40፤ ሮሜ 15፡30፤ 16፡17፤ 1ቆሮ 1፡10፤ 2ቆሮ 9፡5 ፤ 1ተሰሎ 4፡1፤ ዕብ 1፡25) አገልግሎት አለው። በመከራ ውስጥ ያሉትን ሰዎች የግጽናናትና የግበረታታት እንዲሁም የራሱንም ሆነ የሌሎችን ሰዎች የሕይወት ምስክርነት በመንገር ሰዎች እስክ ሞትም ድረስ የታመኑ እንዲሆኑ በግደፋፈር ሲያገለግል አገልግሎቱም የሰዎችን ልብ ይነካል (2ቆሮ 1፡4፤ ኤፌ 6፡22፤ ቆላ 4፡8፤ 1ተሰሎ 4፡18፤ 5፡11፤ ሐዋ 11፡23፤ 14፡22፤ 1ቆሮ 14፡31)። ቃሉንም ሲሰጥ በኃይልና በሥልጣን ይናገራል። እንዲህ ዓይነቱ ሰው የእግዚአብሔርን እውነት ይዞ ለመቆም በጣም ደፋር ነው።

7. በልሳን መልእክት ግቅረብና መተርጎም

ይህ ስጦታ ያለው ሰው በመንፈስ ቅዱስ በመነዳት ራሱ እንኳን ሊረዳው በማይችለው ልዩ በሆነ ቋንቋ ይናገራል። ቋንቋውንም የሚረዳው ስለሌለ መንፈስ ቅዱስ ለተናጋሪው ወይም ደግሞ ለሌላ ሰው ትርጉሙን ይሰጣል። በሐዋርያት ሥራ ላይ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ሲሞሉ በልሳን መናገር ባብዛኛውን ጊዜ የሚታይ ነገር ነበር (2፡4፤ 10፡45-46፤ 19፡6)። ጳውሎስ ራሱ በልሳን ይናገራል ነገር ግን በግል ጸሎቱ ነው የሚጠቀምበት (1ቆሮ 14፡18)። የልሳኑ ትርጉም የማይታወቅ ከሆነ በግል ጸሎታችን ጊዜ ብቻ መጠቀም ይኖርብናል። ምክንያቱም በልሳን የሚናገር በመንፈስ ምስጢርን ይገልጻል እንጂ ለሌላው ሰው ምን እንደሆነ አይታወቅም። ሌላው ቀርቶ ለሚጸልየው ሰውዬ እንኳን ትርጉሙ አይታወቅም (1ቆሮ 14፡1-5, 13-19)።

ጳውሎስ አገልጋዮች ለመጸለይ በተሰበሰቡበት ቦታ በልሳን መጸለይን የሚቃወም አይመስልም (ለተለያዩ የአገልግሎት ሰብሰባዎች)። እርሱ የተቃወመው ሰዎች ለአምላኩ በሚሰበሰቡት ጊዜ በጉባኤ መሐል የሚደረጉትን የልሳን ጸሎቶች (በልሳን መናገር) ነው። በአምላኩ ጊዜ በጉባኤ መሐል የሚደረጉ ነገሮች ለአምላኩ፣ ለግንጽ፣ ለመምከር፣ ለግጽናናትና ለመመስከር መሆን ይገባቸዋል እንጂ የሰዎችን አሳብ የሚከፋፍልና አገልግሎትን የሚረብሽ መሆን የለበ

ትም። ስለዚህም በጉባኤ መሐል የሚደረገው ነገር ሁሉ በሥርዓትና በአገባብ መሆን አለበት (1ቆሮ 14፡3-25፤ 1ባሙ 10፡5-6፤ 19፡20)¹²¹።

8. መናፍስትን መለየት

ጳውሎስ በቆሮንቶስና በተሰሎንቄ መልእክት ላይ መንፈስን መለየት የተጠቀመበት ትንቢትን ለመመርመር ሲሆን የሐንስ ደግሞ የተጠቀመበት ሐሰተኛ ትምህርትን ለመለየት ነው (1ቆሮ 14፤ 1ተሰሎ 5፡19፤ ዮሐ 4፡1-6)። በብሉይ ኪዳን ዘመን ታላላቅ ነቢያት ወጣት ነቢያትን በግስተማርና ትንቢታቸውን በመመርመር ያሳድጓቸው ነበር (1ባሙ 19፡20፤ 2ኃገ 2፡15፤ 4፡38)። የሐዋርያት ዘመንም ነቢያት እንዲያደጉ ትንቢት በመመርመር የመልእክቱን ይዘትን ይገመግሙታል (1ቆሮ 14፡29)።

በሐዋርያት ሥራ ላይ ከተጠቀሱት መንፈስን የመለየት አገልግሎት ውስጥ ጳውሎስ ያጋጠመው ልምምድ እንደ ጥሩ ማሰረጃ ሆኖ ሊቀርብ ይችላል። ጳውሎስ ወንጌልን ሊሰበክ ወደ ፊልጵስዮስ በሄደ ጊዜ እንዲት የምዋርተኝነት መንፈስ ያለባት ሴት ተገናኝቻቸውና «የመዳንን መንገድ የሚነግሩአችሁ እነዚህ ሰዎች የልዑል አምላክ ባሪያዎች ናቸው» እያለች አያሌ ቀናት ትሙህ ነበር። መቼም መናፍስትን የመለየት ስጦታ ለሌለው ሰው መልእክቱን በያዳ ምጥ ምንም ስህተት አያገኝምበትም ይሆናል። ምክንያቱም ችግሩ ያለው ከመልእክቱ ጀርባ ስለሆነ ነው — ሰይጣን በእርሱዋ ውስጥ በመሆን ወንጌል ወደ ሰጪ ጆር እንዳይገባ በጩኸትዋ ያውክ ነበር (የዚህ ዓይነቱ ሥራ የረቀቀ የጠላት አወራር ነው)። ጳውሎስ ግን ሴትዋን ዝም በይ አላሳትም። ቃሉ የሚለው «ዘውር ብሎ ርኩሱን መንፈስ — ከእርሰዋ እንድትወጣ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እዝሃለሁ» አለው ነው። ምክንያቱም መንፈሱን ለይቶት ነበርና ነው (ሐዋ 16፡16-18)።

በተመሳሳይ ቦኔታ ጳውሎስ በርናባስና የሐንስ ወንጌልን ለመሰበክ በመንፈስ ቅዱስ ተልከው ወደ በልማና ቶጽሮስ በሄዱ ጊዜ በአይሁድ ምክራቦች ቃሉን ይሰብኩ ነበር። በዚያም የአገሩ አገረ ገዥ ለሆነው ለበርግዮስ

¹²¹ ኪነር፣ ሰሪ ዮሐንስ ኩወስቶንስ ለባውት ዘ ሆሊ ስፒሪት፤ 121-125።

ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ቃል እየነገሩት ባለ በርያሱስ የተባለው ጠንቋይ ነቢይ አገረገዥውን ሊያጣም ፈልጎ በተቃወማቸው ጊዜ ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ «አንተ ተንቦል ሁሉ ክፋትም ሁሉ የሞላብህ፤ የዲያብሎስ ልጅ፤ የጽድቅም ሁሉ ጠላት፤ የቀናውን የጌታን መንገድ ለማጣመም አታርፍም? አሁንም እነሆ፤ የጌታ እጅ በአንተ ላይ ናት፤ እውርም ትሆናለህ እስከ ጊዜውም ፀሐይን አታይም አለው።» አለው። እርሱም ወዲያውኑ ዓይነ ሰውር ሆነ። ጳውሎስ ይህንን ያደረገው እውቀትን በመግለጥ ነበር (ሐዋ13፡4-12)። ሌላው መንፈስን ለመለየት የሚጠቅመን መሳሪያ ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ቃሉም በሙላት ሲኖርብን ትንቢትና የሰህተት ትምህርትን ሁሉ በእግዚአብሔር ቃል መመርመር እንችላለን (ዕብ 5፡14፤ 1ዮሐ 4፡1-3)።

9. ለምንት

ይህ ዓይነቱ ስጦታ ለመዳን ከሚያስፈልገው ለምንት ይለያል። እግዚአብሔር ለሁሉም አማኝ በእካሉ ውስጥ እንዲሳተፍ ለምንትን ሰጥቶታል (ሮሜ 12፡13፤ 6)። የእምነት ስጦታ ግን ከዚህ ይለያል፤ ተራራን እንኳን ሊያፈልስ የሚችል ነው (1ቆሮ 13፡2)። «ተራራ ማፍለስ» በእይሁዳውያኑ ያነጋገር ዘይቤ የማይቻለውን ነገር ማድረግ ማለት ሲሆን ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ የሰናፍጭ ቅንጣት እምነት ቢኖራቸው በሰው የማይቻለውን ነገር ማድረግ እንደሚችሉ ተነግሮአቸዋል (ማር 11፡23)። ስጦታውም ያላቸው ሰዎች ታላላቅ ድንቅችን ማድረግ ይችላሉ (እግዚአብሔር የፈቀደላቸውን ማለቴ ነው፤ ምክንያቱም እምነት ብቻውን ምንም ማድረግ አይቻለውም የእምነቱ ሰጪ የሆነው ካልፈቀደ በስተቀር)።

10. ድንቅና ተለምራት እንዲሁም ፈውስ

ይህ ስጦታ የእግዚአብሔርን ኃይል የመግለጥ ስጦታ ነው። የእምነትና የፈውስ ስጦታም ከዚህ ስጦታ ጋር አብረው ሊደመሩ ይችላሉ። ኢየሱስና ደቀመዛሙርት በታንኳ ሲጓዙ ማዕበል በተነሳ ጊዜ ኢየሱስ በታችኛው ክፍል ተገኝ ነበር። በፍርሃት የተዋጡት ተከታዮቹ ኢየሱስ ማዕበሉን እንዲያስቆመው ከእንቅልፉ በቀበቀሉት ጊዜ እምነት ስለጎደላቸው ወቀላቸው። ምክንያቱም ራሳ

ቸው ማዕበሉን እንዲቆም ማዘዝ ሲችሉ ባለማድረጋቸው ወይም ደግሞ ኢየሱስ እያለ ጀልባው ይሰጥዋል ብለው ማሰባቸው በእርሱ ላይ ያላቸውን የእምነት ማነስ አሳይቶአል (ማር 4፡40)። ያዕቆብ በመልአክቱ ደግሞ ኢልያስ ዝናብ ሦስት ዓመት ከሰድስት ወር እንዳይዘንብ በማድረጉ የእምነት ሰው እንደነበረ በመጥቀስ እኛም የርሱን እርላያ እንድንከተል ያበረታታናል (ያዕ 5፡17-18)። በሐዋርያት ሥራ ላይም እንዲሁ ሐዋርያት ታላላቅ ድንቅ ተለምራትን በማድረግ ደዌን በመፈወስና አስራትን በመፍታት ወንጌልን እንደሰበኩ እንመለከታለን (ሐዋ 4፡33፤ 5፡12፤ 6፡8፤ 8፡5-7፤ 13፤ 9-12፤ 16፡16-18፤ ዕብ 2፡3)።

በዘመናችን ባለችው ቤተክርስቲያን ስለ ፈውስ ያለውን አስተሳሰብና ትምህርት መነጋገር አስፈላጊ ሆኖ አግኝቼዋለሁ። በተለይ ደግሞ የብልጽግና ወንጌል ሰበኪዎች አማኝ መታመም የለበትም ስለሚሉ በክርስቶስ እካል ውስጥ ትልቅ የሆነን ችግር ይፈጥራሉ። በመጀመሪያ ይህንን ትምህርት በእግዚአብሔር ቃል ከማየታችን በፊት እግዚአብሔር ለምን ይፈውሰናል? የሚለውን ብንመለከት ለትምህርታችን ጠቃሚ የሆነን መንገድ ይከፍትልናል።

ሀ/ እግዚአብሔር ለምን ይፈውሰናል

1. መሐሪ ስለሆነ ነው

(ማር 1፡4-42፤ 9፡22፤ ሉቃ 7፡11-17፤ 17፡13-14፤ ማቴ 9፡27፤ 15፡32፤ 20፡29-34፤ 15፡22-28፤ 17፡14-21)

2. ራሱንና ልጁን ለማከበር

(ዮሐ 11፡4, 40፤ ሐዋ 3፡12-13፤ 4፡21፤ ማቴ 15፡30-31፤ ሉቃ 5፡2-4፡26፤ 7፡16፤ 13፡13,17፤ 18፡42-43፤ 19፡37)

3. እምነታችንን በማየት

(ማቴ 9፡22፤ 15፡28፤ 9፡2፤ ሐዋ 14፡8-10)

4. በቃልኪዳት መሠረት

(ያዕቆ 5፡14-18)

ለ/ መቼ ነው የምንፈወስው

1. ኢየሱስ ለመፈወስ የእግዚአብሔር ኃይል በሆነለት ጊዜ ፈወሰ (በእብ ጊዜና ሰዓት) (ሉቃ 5፡17፤ ዮሐ 5፡19፤ ሐዋ 3፡12-13)
2. ኢየሱስ የሰዎችን እምነት በማየት ፈወሰ (ማር 6፡5-6፤ ማቴ 13፡58፤ 15፡21-28፤ ሐዋ 14፡9-10)
3. መሐሪና ቸር ሰለሆነ ፈወሰ የእስራኤል መሪዎች ኢየሱስን በእጋገንነት አለቃ አጋገንነትን ያወጣል ስለ አሉት «ለዚህ አመንዝራ ትውልድ ከነቢዩ ዮናስ በስተቀር ምልክት አይሰጠውም» በማለት በግለጽ መናገርና መፈወስ አቆመ (ማቴ 12፡43-45)። ነገር ግን ከዚያ ጊዜ በኋላ ለሰዎች በማዘንና በመራራት ፈውሶአቸዋል (ማር 5፡21-43፤ ማር 7፡31-37፤ 8፡22-26፤ ማቴ 17፡14-20)።
4. ሐዋርያው ጳውሎስ ወንጌልን የሰበከው በብዙ ድካም (በሕመም) ነበር በቅርንጥፍ በተክርስቲያን የነበሩ ራሳቸውን የላቁ መንፈሳውያን እድርገው የወሰዱ አንዳንድ መሪዎች የጳውሎስን አገልግሎትና ሐዋርያነት የተቃወሙት ሕመም ስለ ነበረበት ነበር። በእነርሱ አስተሳሰብ መንፈሳዊ ሰው መታመም የለበትምና ነው። እንደሚታወቀው ሁሉ ለገላትያ አብያተክርስቲያናትም ወንጌልን ይዞ የሄደው በብዙ ሕመም ነበር (ገላ 4፡12-14)። ጳውሎስ ግን ይህ ድካም ከርሱ እንዲርቅ ሞሰት ጊዜ ጌታን ለምኖት ነበር፤ ነገር ግን ጌታ መልሶ «ጸጋይ ይበቃሃል፤ ኃይሌ በድካምህ ይፈጸማልና አለኝ» በማለት ይናገራል (1ቆሮ 2፡1-5፤ 1ቆሮ 12፡1-10)።
5. የጳውሎስ የወንጌል ባልደረቦች ይታመሙ ነበር አፍሮዲው እስከ ሞት ድረስ ታዋ ነበር፤ ነገር ግን ወዲያውኑ በተለያዩ ራት አልተፈወሰም። ማለትም እንደማንኛውም ሰው ታዋ ተኝቶ ነበር (ፊል 2፡25-27)። ከጳውሎስ ጋር አብሮት ያገለገል የነበረው ጥሮፊዋስ ስለ ታመመ ጳውሎስ በሚሊጢን ትቶት መሄድ ገድሆ ነበር

ት (2ጢሞ 4፡20)፤ ጢሞቴዎስ ደግሞ ዕድሜውን በሙሉ በሆድ በሽታ ይሰቃይ እንደነበረ የታወቀ ነው (1ጢሞ 5፡ 23)።

ታዲያ አንዳንድ ሰባኪዎች በተለይ ደግሞ ከበልጽግና ወንጌል ትምህርት ወገን የሆኑቀ በሽታ ከእግዚአብሔር አይደለም ብለው ሲያስተምሩ — «ክርስቲያን በምንም ዓይነት መንገድ ሕመምን መቀበል የለበትም፤ ምክንያቱም ድህነትና ሕመም እርግጥን ናቸው»¹²² ይላሉ። ደግመሞም ክርስቲያን ከታመመ እምነቱን በመጠቀም መፈወስ አለበት በማለት ያስተምራሉ¹²³። ምንም እንኳን በሽታ፣ ድህነትና ሞት የመጡት ከአዳም ውድቀት በኋላ ቢሆንም ፍጥረትም አብሮን «ከጥፋት ባርነት ነጻ ወጥቶ ለእግዚአብሔር ልጆች ወደሚሆን ክብር እስኪደርስ ድረስ» እግኝ ሁሉ ከችግርና ከበሽታ ነጻ የሆነ ኑሮ ይኖራል ማለት አይቻልም።

በርግጥም ለመፈወስ የእግዚአብሔር ፈቃድና የእኛ እምነት አስፈላጊ ቢሆንም ፈውስ በሰው ፈቃድ አይመጣም። እግዚአብሔር በራሱ መለኮታዊ ፈቃድና ጊዜ ሁሉን ነገር ያከናውናል እንጂ ስሙታው ስላለን ብቻ ካለ እግዚአብሔር ፈቃድ በፈቀደን መንገድ ሰዎችን መፈወስ እንችላለን ማለት ዘበት ነው።

በሽታ በተለያዩ ሁኔታዎች ሊመጣ ይችላል። ስለሆነም በመጀመሪያ የበሽታው መንስኤ ምን እንደሆነ ማወቅ በእንዴት ዓይነት ሁኔታ መጸለይ አንዳለብን ይረዳናል። ይኸውም — 1) ከሰይጣን የሚመጣ በሽታ አለ (ማለትም ሰይጣን በቀጥታ መንገድ የሚያመጣብን፤ የክፋት ሁሉ ምንጭ ስለሆነ የእግዚአብሔርን ልጆች ከመዋጋት ያቋረጠበት ጊዜ የለም)። 2) እግዚአብሔር ፈቅዶት የሚያስቀምጠው በሽታ አለ (ጳውሎስና ጢሞቴዎስ እንደ ምሳሌ ሊጠቀሱ ይገባቸዋል)። 3) ራሳችን የምናመጣው በሽታ አለ (በኃጢአት ምክንያት)። 4) ሌሎች

122
ኬነት ኢ ሂገነ፤ ራዲዎድ ፍሮም ፖሸሬቲ፤ ሲክስቶ ሌንድ ስፔሪያሊል ዴዝ (ቶልሳ፤ ኬነት ሂገ ግንኙነት፤ ሪፖርት 1993) 8።

123
ከበልጽግና ወንጌል ሰባኪዎች ጥያቄ የሆነት ኬነት፤ ኬነት ሂገ፤ ኬነትና ግሎሪያ ኮፕላንድ፤ ፍሬደሪክ ፕራይስ፤ ጆሪ ሰሺል፤ ጆሪ ዱፕላንቲስ፤ ክሪፍቶ ዶላር፤ ቻርስስ ካፕሽና የመሳሰሉት ናቸው። በሽታ መንፈሳዊነት ሳላለው ክርስቶስ ሲላል በመውረድ በመንፈስ ሞቶ ነጻ እውጥቸናል ብለው

ሰዎች የሚያመጡበት በሽታ አለ። 5) የምንኖረው በኃጢአት በወደቀ ዓለም ውስጥ በሌላ ሕይወትም ሰው ልንታመም አንችላለን። ነገር ግን የብልጽግና በባህሪዎች በአብዛኛውን ጊዜ የሚያቀርቡት መረጃ በኢሳይያስ ምዕራፍ 17ኛው ምዕት ላይ ያለውን «በመገረፋ ቁስል ተፈወሳችሁ» የሚለውን ሲሆን፤ ኢየሱስ በመስቀል ላይ በመሞት ከበሽታ ስለ ፈወሰን ልንታመም አይገባንም ይላሉ።

አንዳንዶቹ እንደውም ለመፈወስ ያበቃል በማለት ዝርዝር መመሪያ ያውጡም አሉ ይህም — 1) እንደምትፈወስ ተናገር 2) እውነት (በራስህ እምነት ላይ እምነት ይኑርህ) 3) እንደ ተፈወሰህ አድርገህ ፈውሱን ተቀበል 4) ለሌሎችም ተናገር የሚሉት ናቸው። በእነርሱ አባባል እነዚህን አራቱን ነገሮች ተከትሎ ያደረገ ሰው ይፈወሳል ብለው ያስተምራሉ።¹²⁴ የሚያሳዝነው ነገር ከወሽታው የማይፈወስ እማኝ እምነት እንደገደለው አድርገው ስለሚወስዱ ብዙ ሰዎችን ግራ በመጋባትና በጭንቀት ውስጥ ሊጥላቸው ችሎአል።

በርግጥም ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚች ዓለም የአገዚአብሔርን መንግሥት በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ይዞ በመምጣትና ስለ እኛ ኃጢአት በመሞት የዘላለም ሕይወትን ሲሰጠን፤ የፈውሰንም በረከት እንደ ፈቃዱ እንድንቀበል አድርጓል። ማቴዎስ በወንጌሉ ላይ እንደሚነግረን ኢየሱስ በዚች ምድር በሚመላለስበት ጊዜ (ማለትም ገና ወደ መስቀል ሳይሄድ) ደዌን እየፈወሰና መናፍቅበትን

፫ ያምናሉ። ኬንያ፡ ጂሳሳ ዘ ሂለር (ሲኦትላ፡ ኬንያን ነስፕላ ፕብሊሺንግ ሶሳይቲ 1943) 44, 67። 124

ሚስተር ኬንት ሂፕስ እንደሚሉት ከሆነ ኢየሱስ በራሱም ከተገሰጠላቸው በኋላ ከላይ የተጠቀሱትን አራቱን ነጥብ ያዘለ መመሪያ ሰጣቸውና በእነዚህ የሚያምን የሚፈልገውን ሁሉ ከእነዚህ ከላይ ይቀበላል አለኝ ይላሉ። — ኬንት ሂፕስ፡ *የው ሩይት ደር ሎን ቲኬት ዊዝ ገድ* (ቶልሳ፡ ፌዝ ሳይብረረ፤ 1979) 5, 20, 21, 32። ሂፕስ፡ *ሃይፕላ ፊዬዝ ሊን ደር ፊዬዝ* 1980። በይዘልፕ ስለ ብልጽግና ወንጌል ስግግር የሚፈልግ ሰው ከዚህ የሚቀጥለውን መጽሐፍ ቢያነብ እጅግ ጠቃሚ የሆነ እውቀትን ይቀስማል። መጽሐፉንም የጻፉት ሰው በብልጽግና ወንጌል እንትሰቃይ ውስጥ የነበሩ ስለነበሩ ብዙ ጥልቅ የሆነ መረጃ በማትረብ ትምህርት እረም የበዛበት በመሆኑ የተሳሳተውን አስተሳሰብ ለኃላፊው ታላቅ መጽሐፍ እንደሚከተለው ይሆናል — ዲ ኦር መክሪያል፤ *ኢ ዲፍረንት ጋፒ* ፖል፤ *ኢ ጊስቶሪካል ኢንፎርሜሽን ስርክሊንግ ስርክሊንግ ፊዬዝ መብራሪያ* (ፒሲኤ፤ ሂንድሪክ ፒብሊሽን 1988)። እንዲሁም በሃንስ ሄንግራፍ የተጻፈው መጽሐፍ ስለ ብልጽግና ወንጌል ብዙ ጠቃሚ መረጃዎችን የያዘ ነው — ሃንስ ሄንግራፍ፤ *ክርስቲያንኒቲ ሊን ዘራይስ* (ዩኒን፤ ሃርቨርድ ፓረክ፤ 1993)። ፊ፤ *ዘ ዲዚዝ ለቭ ዲ ሂልዝ ሊንፍ ዊልዝ ንግግር* (ቢጄርሲ፤ ፍርንት ላይን ፤ 1985)። ዶ/ር ገርደን ፈ በመጽሐፋቸው ላይ ታላቅ የሆነን ትንቢታዊ ግብፀንቀቂያ ሲናገሩ — ግንም ይህንን የሰህተት ትምህርት የሚያስተምር ሁሉ የሚያበረራው የአገዚአብሔር ፍርድ ይጠብቅ ጥል የሆነውን ፍርድ ከአገዚአብሔር ጴጥ ይጀምራልና ነው በማለት በቅታቸውን ገልጾል።

በሰው እያወጣ መጣ፤ ይህም በነቢዩ በኢሳይያስ «እርሱ ድካማችንን ተቀበለ ደዌያችንንም ተሸክመ» የተባለው ይፈጸም ዘንድ ነው ብሎአል (ኢሳ 53፡4፤ ማቴ 8፡16-17)። ዲፕሮስም ደግሞ የኢሳይያስን ትንቢት በመጥቀስ «ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ እንድንኖር እርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት ላይ ተሸክመ፤ በመገረፋ ቁስል ተፈወሳችሁ። እንደ በጎች ትቅበዘበዙ ነበርና፤ አሁን ግን ወደ ነፍሳችሁ እረኛና ጠባቂ ተመልሳችኋል።» በማለት የመገረፋ ቁስል ፈውስ እንደ በጎች ከተቅበዘበዘንበትና ከጠፋንበት አምጥቶን የዘላለም ሕይወትን እንደሰጠን አስቀምጦታል («የመገረፋን ቁስል» የተጠቀመበት ለደህንነት ነው እንጂ ለሥጋ ፈውስ አይደለም፤ ኢሳ 53፡5-6። 1ዴፕ 2፡24-25። ማቴዎስ ደግሞ «ደዌያችንን ተሸክመ» የሚለውን የተጠቀመበት ለሥጋ ፈውስ ነው)።

በሰዚህም ደዌያችን ልክ እንደ ኃጢአታችን በመስቀል ላይ ተደምስሶልናል ብለን ካመንን ሁሉም እማኝ ኢየሱስን ሲቀበል ወዲያውኑ ኃጢአቱ እንደ ሚደመስበለት ሁሉ ከደዌም ነጻ መሆን ነበረበት ማለት ነው። ካልሆነስ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ያለን ከዘላለም ሞት ያዳንን እምነት የሥጋን ፈውስ ለማምጣት ብቁ አልሆነም ወይ? ብለን ራሳችንን መጠየቅ ይኖርብናል። ታዲያ ይህንን ስንል አግዚአብሔር አይፈውስም ማለታችን ነው? በፍጹም አይደለም! አግዚአብሔር ሕዝቡን ትናንትም እንደ ፈወሰው ሁሉ ዛሬም ይፈውሳል፤ አግዚአብሔር አምላካችን ፈዋሽ አምላክ ነውና (ዘጸ 15፡26)።

በተለይ ደግሞ በአዲስ ኪዳን ዘመን ለምንኖረው ልጆቹ አግዚአብሔር በልጁ በኩል ፈውሰን እንድንቀበል አድርጓል። መንፈሱንም በማፍሰስና ልዩ ልዩ ስጦታዎችን በመስጠት የድል ሕይወት እንድንኖር አስችሎናል። ቢሆንም ቅሱ ወደ ኢየሱስ ሰንመጣ ከኃጢአትና ከፊጣን ባርነት ነጻ እንደምንወጣ እንጂ ከችግር፤ ከበሽታ እንዲሁም ከመከራ ፍጹም ነፃ የሆነ ኦር እንደምንኖር ቃል አልተገባልንም። እንደውም ጌታ «በዓለም ባላችሁ መከራ አለባችሁ» በማለት ለሚመጣብን ችግርና መከራ ራሳችንን አዘጋጅተን እንድንኖር ነገርናል (ዮሐ 15፡33)።

በመሠረቱ ኢየሱስ በመራው ሥራ በመንፈስ ቅዱስ በኩል ወደ አብ መግባት ለገኝተናልና ያለብንን ሽክምና ችግር ሁሉ ወደ እርሱ ይዘን ለንቀርብ ይገባናል እንጂ እንደ እርኩም አቀርቅረንና ቅዝመን ለንሄድ አይገባንም። እን

ደውም በሰብራውያን መልእክት ላይ ኢየሱስ ራሱ ተፈትኖ መከራን በስተቀበለ የሚፈተኑትን ሊረዳቸው ይችላልና ምሕረትን እንድንቀበልና በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ በማለት ያበረታታናል (ዕብ 2፡18፤ 4፡15-16)።

እግዚአብሔር ዛሬ በቤተክርስቲያን ላይ መንፈሱን በማፍሰስ ልዩ ልዩን ስጦታዎችን በመስጠትና ድንቅና ታምራትን በማድረግ ልጆቹን ከድል ወደ ድል ሲያሸጋግር፤ ያለመኑትን ደግሞ ወደ ዘላለም ሕይወት ያመጣቸዋል። መቼም ካለ እምነት እግዚአብሔርን ማስደሰት ባይቻልም እምነታችን የፈለግነውን ነገር ወይም የምቅታችንን ለሳብ ሁሉ የሚሰጠን ልዩ ኃይል እይደለም። እንደውም በተቃራኒው እምነት ራሳችንን ለማስደሰት ባይሆን ነገር ግን ለእግዚአብሔር ቃልና መንፈስ ለሚንና አምን በማለት በተሰፋ እንድንገዛ ያደርገናል። በመሆኑም ሁሉን ቻይ የሆነውን የጌቶች ሁሉ ጌታ እግዚአብሔርን እንደ ፈለግነው እንድና ዘው መረን አይለቅቀንም (በነገራችን ላይ እግዚአብሔር በማንም አይታዘዝም አይመራምም፤ ኢሳ 40፡12-17))።

በክርስቶስ ኢየሱስ ላይ ባላቸው እምነት ምክንያት ንብረታቸውን ሁሉ ተቀምተው ከሮሜ የተባረሩትንና «ግማሽ በነቀፋና በጭንቅ እንደ መጫወቻ» የሆኑትን አይሁድ ክርስቲያኖች ለማጽናናት የዕብራውያን ጸሐፊ በመልእክቱ ላይ የእምነት አባቶችን በመጥቀስ የተሰፋውን ቃል ለማግኘት መጽናት እንደሚ ያስፈልጋቸው ይነግራቸዋል (ዕብ 10፡32-39)። በመቀጠልም አንዳንዶቹ የተገባላ ቸውን ተስፋ አላገኙም ሌሎቹ ደግሞ አገኝተዋል ብሎአል። ነገሩን ሲያብራራ ውም ግማሾቹ በእግዚአብሔር ስለ እምነታቸው ተመስክሮላቸው ባለ የተገባላቸውን ተስፋ አላገኙም — እንደውም በእግዚአብሔር ላይ ያላቸው እምነት አንዳንዶቹን መዘበቻ አደረጋቸው፤ እስከ ሞት ድረስ እስደበደባቸው፤ በእስራትና በወህኒ ፈተናቸው፤ በመጋዝ አስነጠቃቸው፤ ሁሉን አሳጣቸው፤ መከራን በመቀበል እስጩነታቸው፤ ምድር አልተገባቸውምና በምድረ በዳና በተራራ እንዲሁም በዋሻና በጉድጓድ አቅዘዘዘባቸው ሲል በዚያው እምነት ደግሞ ሌሎቹ የኤርትራን ባሕር ተሻገሩ፤ የኢያሪነን ቅጥር አፈረሱ፤ ነገሥታትን ድል መቱ፤ የተሰጠውን የተሰፋ ቃል አገኙ፤ የአንበሶችን አፍ ዘጉ፤ የአባትን ኃይል አጠፉ፤ ከሰይፍ

ስለት ለመለጠ፤ ከድካማቸው በረቱ፤ በጦርነት ኃይለኞች ሆኑ፤ ሴቶቹ ደግሞ የሞቱ ልጆቻቸው ከሞት ተነሱላቸው በማለት ይነግረናል (ዕብ 11፡1-38)።

በተጨማሪም እግዚአብሔር ሁሉ በመፈወስ ተግባር ላይ ሲሆን ፈውሱ መንፈሳዊ ፈውስ፤ የሥጋ ፈውስ፤ ወይም ደግሞ የልቡና ፈውስ ሲሆን ይችላል። ይህንን ሁሉ ግን እርሱ እንደፈቀደ በራሱ ጊዜና ሰዓት፤ ራሱን በልጁ በኩል ሲገልጽ በፈቀደ መጠን ያደርገዋል። እኛ ማድረግ የሚገባን ነገር ምንድነው ቢባል ሳንታክት በእምነት ሆነን ልጁ ባስተማረን ጸሎት «ያንተ እንጂ የኔ ፈቃድ አይሁን» ብሎ በመጸለይና እግዚአብሔርን በሕይወታችን እግዚአብሔር እንዲሆን መፍቀድ ብቻ ነው (ሉቃ 22፡42፤ ማር 14፡36፤ ማቴ 26፡34)። ምንም እንኳን እምላካችን ለእኛ ካለው ታላቅ ፍቅር የተነሳ ሥጋን በመደረብ ተዋርዶ ቢመጣና ወዳጆቹና ወንድሞቹ ብሎ ቢጠራንም ለእምላክነቱ የሚገባውን አክብሮትና ፍርሃት ልንነፍገው አይገባንም።

ስለ ስጦታዎች ማጠቃለያ

1. ስጦታዎቹ የሚሰጡን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው
2. ስጦታዎቹን ተግተን እንድንፈልግ ተነግሮናል
3. መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎቹን እንደወደደ ለቤተክርስቲያን ጥቅም ይሰጣል
4. አያንዳንዱ አማኝ ቢያንስ አንድ ስጦታ አለው
5. የስጦታውም ትልቅነትና ትንሽነት ካንዱ ወደ አንዱ ሊለያይ ይችላል
6. ምንም እንኳን መዳን የግል ውሳኔ ቢሆንም ቅሱ የክርስትና ኦሮ የጋራ ስለሆነ ስጦታዎቹን ይዘን በመምጣት ባንድነት ተጋሮመን አካላቱን መገንባት ይኖርብናል። ቤተክርስቲያንም ወደ ሙሉ እድገት መድረስ የምትችለው ስጦታዎቹን በእንድነት ስንጠቀምባቸው ነው።
7. ስጦታዎቹን በእምነትና በፍቅር መጠቀም ይኖርብናል
8. ስጦታዎቻችንን በእገልግሎት ላይ በማዋል ማሳደግ አለብን
9. በጩው እግዚአብሔር እንደሆነ አውቀን በተዋረደ መንፈስ በመሆን ስጦታዎቹን ቤተክርስቲያንን ለማንጽ መጠቀም ይኖርብናል ይህም የመንፈስን ጥብረት መጠበቅን ያጠቃልላል። እኛ የማንረባ ባሪያዎች ስንሆን የተሰጠንን አደራ እን

ደተወጣን ብቻ ልንቆጥር ይገባል እንጂ ራሳችንን ከሌሎች እንደምንበልጥና እንደምንሻል አድርገን ወስደን በትዕቢት በመነፋት ለሥጋና ለሰይጣን ምክንያት እየሰጠን እግዚአብሔርን ልንበድል አይገባንም።

10. ሰጦታዎች ሁሉ በኢየሱስ ላይ ያተኮሩና አርሱን የሚያከብሩ መሆን ይገባቸዋል
11. የአንድ ለማንኛውም እውነተኛ መንፈሳዊነት የሚለዛው ለኢየሱስ ጌትነት በመገዛት የመንፈስን ፍሬ በማፍራት እንጂ ባለው የሰጦታዎች ትልቅነትና ብዛት አይደለም። ስለሆነም ሰጦታዎቻችንን በቅድስናና እግዚአብሔርን በመምሰል ሰንጠቀም አገልግሎታችን ይበልጥ ውጤታማ ይሆናል
12. ሰጦታዎቻችንን በእግባብና በሥርዓት መጠቀም ይኖርብናል። ስለሆነም እንዴት ባለ ሁኔታ መጠቀም እንደሚገባን ማስተዋል ይኖርብናል።
13. ትንቢትንና በልሳን መናገርን ደግሞ እንዳንከላከል ተነግሮናል
14. ሁሉም ሰጦታዎች ለቤተክርስቲያን አስፈላጊ ናቸው
15. ሰጦታዎቹም ከእግዚአብሔር ስለ ተሰጡን በሙሉ ሥልጣን ልንጠቀምባቸው ይገባናል

«በለዚህ ምክንያት በሰግዳና በምድር ያለ ለባትነት ሁሉ ከሚሰየምበት ከላብ ራት እንዘረዝባለሁ፤ በማፈሉ በውስጥ በውነታችሁ በኃይል እንድትጠነክሩ ክርስቶስም በልሳንህ በእምነት እንዲኖር እንደከበሩ ባለ ጠገን መጠን ይሰጣችሁ፤ የእናንተ ሥርና መመረት በፍቅር ይጸና ዘንድ፤ ከቅዱሳን ሁሉ ጋር በፋፍና ርዝመቱ ከፍታውም ጥልቅነቱም ምን ያህል መሆኑን ለማስተዋል፤ ከመታወቅም የሚያልፈውን የክርስቶስን ፍቅር ለማወቅ ትበረቱ ዘንድ፤ እስከ እግዚአብሔርም ፍጹም ሙላት ደርሳችሁ ትሞሉ ዘንድ።»

ኤፌሶን 3:14-19

መዝጊያ

ፍቅር ካለ ስሜት ራሱን ሊገልጥ አይችልም

እንግዲህ እስካሁን ድረስ ስለ

መንፈስ ቅዱስ ማንነትና መለኮታዊ ተልእኮ በመጽሐፍ ቅዱስ የተጠቀሱትን ክፍሎች በማገናዘብ ተመልክተናል። ታዲያ መጽሐፉን ከመዝጋታችን በፊት ስለ መንፈስ ቅዱስ ጠቅላላ ባለ መልኩ መንጋገር ያስፈልገናል። ከዚህ በፊት እንዳየነው ሁሉ ጌታ መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር ስለሆነ የርሱ መገኘት ማለት የእግዚአብሔር በኃይል መገኘት ማለት ነው። ከዘፍጥረት አንስቶ እስከ ጌታ ዳግም ምጽአት ድረስ መንፈስ ቅዱስ በሰው ልጅ ሕይወትና ታሪክ ውስጥ ያለው ድርሻ ከፍተኛ በመሆኑ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ፍቅር ያሳየናል። ጌታችንና መድሃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰውን ከገባበት የኃጢአት ሊዘቅት ውስጥ ለማውጣት፤ ከሞት አድኖ የዘላለም ሕይወት ለመስጠት፤ እንዲሁም የእግዚአብ

ሔር ልጆች እንደነሆን በልጅነት ሥልጣን ሊሾሙ ወደዚህች ዓለም የመጣው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሲሆን አገልግሎቱንም የፈጸመው በዚህ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነበር።

እግዚአብሔር ከጥንት ጀምሮ በብዙ ዓይነትና በብዙ ጎዳና በነቢያት በኩል ወደ ፊት በሰሚከናወነው ነገርና በሌ ክርስቶስ መምጣት ለአባቶቻችን ተናገሮ ነበር። መልእክቱን ያቀረቡት ነቢያት የመሢሔ መምጣትና የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ መቼ እንደሚፈጸም በላላውቁ ይሆን የእግዚአብሔር መዳን ተገተው እየፈለጉ መረመሩት። መልእክቱ እንኳን ሳይቀር የትንቢቱን ፍጻሜ ሊመለከቱ ይመች ነበር (ዕብ 1፡1-3፤ 1ጴጥ 1፡10-20፤ ሉቃ 10፡23-24)። በዚህ በመጨረሻው ዘመን ለምንጭ ለእኛ ግን በነቢያት በኩል ሳይሆን ነገር ግን ሁሉን ወራሽ ባደረገው፤ ዓለማትን በፈጠረበት፤ የክብሩ መንጸባረቅና የባሕርይው ምሳሌ በሆነው፤ ሁሉንም ነገር በሥልጣኑ ቃል ደግሮ በያዘው፤ ለንተ ልጄ ነህ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ ባለው፤ እንዲሁም መልእክቱን መናፍስት አገልጋዮቹን ደግሞ የእሳት ነበልባል በሚያደርገው በውድ ልጄ በኩል ተናገረን።

የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋ ለብሶ በመምጣት በሞትና ትንሣኤው ሰላምን ሰጠን። ይህም በመጀመሪያ ቀርበው ለነበሩት ለአይሁድ ከዚያም ርቀን ለነበርነው ለእኛ ሰላምን የምሥራች ብሎ ለበክ፤ በርሱም ቁስል እኛ ተፈወስን። የሚቀድሰውና የሚቀደሱት እንድናቸውና ልጆቹ በሥጋና በደም በሰሚካፈሉ በሞቱ ሞትንና ዲያብሎስን በመሻር በሕይወታችን ሙሉ በሞት ፍርሃት በዛርነት ታስረን የነበርነውን እኛን ነፃ አወጣን። የምሥራቹንም ቃል በምልክትና በድንቅ በልዩ ልዩ ተአምራት እንዲሁም መንፈስ ቅዱሱን አብሮ በማደል መስከረ። መንፈሱንም በውስጣችን በማስቀመጥ እኛንም ከሰማያዊ ጥሬ ተካፋዮች አደረገን (ዕብ 1፤2፤ ሉፌ 2)።

ኢየሱስም ዲያብሎስንና ሞትን ድል አድርጎ ከሞት ከተነሳ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ እርሱ በሞቱና ትንሣኤው እውን ያደረገውን የሰላም ወንጌል ለመስበክ ይዘው ከመውጣታቸው በፊት በኢየሩሳሌም ሆነው መንፈስ ቅዱስን እንዲጠብቁ ነገረዋቸው በላነበር ለነርሱም ይህንን ትእዛዝ በመቀበል መንፈሱን ተጠመቁ፤ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ለማዳረስ ወጡ። ይህ የሰላም ወንጌል የእግዚአብሔር ቃልና ኃይል በመሆኑ (ሮሜ 1፡17፤ 1ተሰሎ 2፡13፤ 1ጢሞ 2፡4) የመጣው

በመንፈስ ቅዱስ በሚሆን መገለጥ ነው (1ቆሮ 2፡10-16፤ ሉፌ 3፡5-7)። የእግዚአብሔርም ኃይል ለሆነ በጌታ ኢየሱስ አምነን ልባችንን በንከፍት መንፈስ ቅዱስ አዲስ ፍጥረት አድርጎ ይለውጠናል። ይህንንም የሚያደርገው ለአዲስ ልደት በሚሆን እጥበት (1ቆሮ 6፡11፤ ሮሜ 12፡2፤ ቆላ 3፡10፤ ቴቶ 3፡5)፤ በመቀደስ (2ተሰሎ 2፡13፤ ሮሜ 15፡16፤ 1ቆሮ 6፡11)፤ ለበዛ ቀን የሚሆንን ጎትመት ልባችንን በማተም (ሉፌ 1፡13፤4፡30፤ 2ቆሮ 1፡21-22)፤ በውስጣችን በማደር ቤተመቅደስ ሲያደርገን ፍሬን እንድናፈራም ይረዳናል (1ቆሮ 3፡16-17፤ 6፡19-20፤ 1ጴጥ 22-24፤ ፊል 4፡4-9፤ ቴቶ 2፡11-14)።

መለወጣችንንና የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ደግሞ የምናውቀው መጽሐፍ ቅዱስ በሰሚነገረን ግለትም ተጨዋጭ በሆነ መንገድ [Objective experience] ብቻ ሳይሆን ነገር ግን በሰሚታችንም በኩል [Subjective experience] እናውቀዋለን። ምክንያቱም ጌታ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን በመሆን ይጸልያልናል (የልሳን ጸሎት)፤ በማይናገር መቃተት ይግልጽናል፤ እግዚአብሔርን አባዬ ብለን እንድንጠራው ያደርገናል። ይህም ደግሞ የእግዚአብሔር ልጆች እንጂ የሕገና የኃጢአት ባሪያዎች አለመሆናችንን ያረጋግጥናል፤ እንዲሁም የጌታችንን ድምጽ እንድንሰማ ያስችለናል (ዮሐ 10፡14-16፤ ሮሜ 8፡14-17፤ 26-27፤ 1ቆሮ 6፡11፤ 12፡12፤ 1ጴጥ 3፡2-5፤ 4፡5-7፤ ሉፌ 1፡13-14፤ ቴቶ 3፡5-7)። በእነዚህም በመንፈስ ቅዱስ ለግክንነት እግዚአብሔርን በሕይወታችንም ለንግግመደጥ ለንግለት ነው።

ጸሎትን በተመለከተ ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል በመንፈስ እንድንጸልይ ይነግረናል (ሉፌ 6፡18-20፤ ይሁዳ 20)። ይህም በመንፈስ መጸለይ ግለት በልሳን መጸለይና በመንፈስ ቅዱስ የተመራ ጸሎትን ማቅረብ ነው። መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን አባብ በሰሚያውቅ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ይጸልያልናል ወይም ደግሞ እንድንጸልይ ያደርገናል። ይህም ደግሞ ልባችንን በመምራት የምንጸልይባቸውን ርዕሶች በመስጠትና እንዴት እንደምንጸልይ በመምራት ነው (1ቆሮ 14፡15፤ ሮሜ 8፡14-17፤ 26-27፤ 1ጴጥ 4፡5-7)።

አምላክን በተመለከተ ደግሞ መንፈስ ቅዱስ በርሱ የተመራን አምላክ ለአምላካችን እንድናቀርብ ይረዳናል። እግዚአብሔር መንፈስ ነውና የምናመልከው ሁሉ በእውነትና በመንፈስ ግምለክ ይኖርብናል። እንዳንድ ሰዎች በአም

ልክ ጊዜ ሰዓት ቦታ የለውም ምክንያቱም አግዚአብሔርን ማምለክ መንፈስን ነው የሚጠይቀው ይላሉ። በመሠረቱ አባባችንን፣ ስሜታችንን፣ ኃይላችንን እንዲሁም ልባችንን አስባስቦን ለርሱ ካልሰገድን በምን ዓይነት ሁኔታ ልናመልክ እንችላለን? የቀደመችው ትእዛዝ አግዚአብሔር ለምላካችንን በፍጹም ልባችን፣ በፍጹም ነፍሳችን፣ በፍጹም አባባችን፣ እንዲሁም በፍጹም ኃይላችን እንድንወደው ትነገረናለች (ዘዳ 6፥4፤ ማቴ 22፥37-38፤ ማር 12፥30-31፤ ሉቃ 10፥27-28)። ታዲያ ስሜታችንን ሳንጠቀም እንዴት እድርገን በፍጹም ነፍሳችን፣ አባባችን፣ ልባችንና ኃይላችን ለንወደውና ልናመልክው እንችላለን? በመሠረቱ አግዚአብሔርን የምናመልክበት ዋናው ምክንያት ስለምንወደው ነው። ለምልኮችን ደግሞ የፍቅራችን መግለጫ መሆኑን እውን ነው። ፍቅር ደግሞ ካለ ስሜት ራሱን ሊገልጥ አይችልም።¹²⁵ ስለዚህም ስሜታችን በእምልኮ ውስጥ ትልቅ ስፍራ አለው ማለት ነው። ምክንያቱም ስሜታችንን በመጠቀም ነው ፍቅራችን የምንገልጸው። ይህንን ስንል ደግሞ ቅጥ ያጣ የሰሜት ሁካታ ይኑር ማለታችን አይደለም። ነገር ግን ጌታ መንፈስ ቅዱስ ስሜታችንንና መንፈሳችንን በመቀስ ቀስና በመመምራት በአግባቡና በሥርዓት ለምላካችንን በፍጹምነት እንድናመልክው ይረዳናል።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከተጠቀሱት የመንፈስ ለምልኮ ውስጥ አንዱ የሆነው ንጉሥ ሴሎፕን የአግዚአብሔርን ቤተመቅደስ ወርቅ በጨረሰ ጊዜ በምረቃው ሥነሥርዓት ላይ የተከናወነው ነው። ንጉሡም ጸሎቱን በፈጸመ ጊዜ እሳት ከሰማይ ወረደ የሚቃጠለውን መሥዋዕትና ሌላ መሥዋዕቱን በላይ የአግዚአብሔርም ክብር ቤቱን ሞላው። የአግዚአብሔርም ክብር ቤቱን ሞልቶት ነበርና ከሀፍቱ ወደ አግዚአብሔር ቤት መግባት አልቻሉም። ይህንን ታላቅ ነገር ያደረጉ ሕዝብ ሁሉ በወለሉ ላይ በግምባራቸው በመደፋት «እርሱ መልካም ነውና፤

ምሕረቱ ለዘላለም ነውና» እያሉ በመዘመር አግዚአብሔርን አመለከት (2ዜና 7፥1-7)። እኛም በዚህ በመጨረሻው ዘመን የምንኖር፤ በጸጋ ላይ ጸጋ የተቀበልን እግኞች መላው አካላችንን በእምላካችንን አግር ሥር በመጣል በፍቅርና በእኩበርነት ሆነን በደስታና በፍንደታ ልናመልክው ይገባናል።

በመጨረሻም እንግዲህ ጌታ መንፈስ ቅዱስ አግዚአብሔርን በመንፈስ እንድናመልክው ሲረዳን (ፊል 3፥3)፤ ለምልኮውም በተሰጠን በልዩ ልዩ የጸጋ በጠቃ ሊሆን ይችላል (1ቆሮ 6፥25-26)፤ በመንፈስ ሆኖ በመዘመር ሊሆን ይችላል (1ቆሮ 14፥15)፤ ወይም ደግሞ በመዝሙርና በዝማሬ በመንፈሳዊ ቅኔ በልባችን በመቀናት ሊሆን ይችላል። በተጨማሪም ደግሞ ሰውነታችንን አግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ፤ ሕያው ቅዱስም መሥዋዕት እድርገን በማቅረብ ስናመልክው ይህም ደግሞ ለእስክር የሚመች አገልግሎታችን ነው (ሮሜ 12፥1-2)። ለዚህ ሁሉ ግን ሁሉን ቻይ የሆነው አግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ እንደወደደ ለጥቅም ያደርገዋል (ኤፌ 5፥19፤ ቶሊ 3፥16)። ስለዚህም ዳዊት በመዝሙሩ ላይ «ዋሳ ወደ ውኃ ምንጭ እንደሚናፍቅ፤ ለቤቱ፤ እንዲሁ ነፍሴ ወደ ለንተ ትናፍቃለች። ነፍሴ ወደ ሕያው ለምላክ ተጠግች።» (መዝ (42)፥1-2) እንዳለው ሁሉ እኛም ዕለት ዕለት አግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን ለንጠግ ይገባናል።

ክብር ሁሉ ከዘላለም እስከ ዘላለም ለአግዚአብሔር ለምላካችን ይሁን፤ አሜን።

125

ፍቅር ሁለት ገጽታዎች አሉት እነርሱም ውስጣዊ ገጽታና ውጣራዊ ገጽታ ናቸው። ውስጣዊ ገጽታ ግለት በስሜታችን በኩልና ምክንያታዊ በሆነ መንገድ [Motive] የምንገልጠው ነው። ለምሳሌ ከአግዚአብሔር ጋር ያለን የአባትነትና የልጅነት ፍቅር በስሜት ላይ የተኮረ ስለሆነ ውስጣዊ ነው። ውጣራዊ ደግሞ በፍቅራችን፣ በምርጫና በውሳኔ ላይ የተመረከጠ ነው። ይህም ምግባርን የተመለከተ ሲሆን ትእዛዙን እንድንፈጽምና ፍሬን እንድናፈራ ስለሚያደርገር አግዚአብሔርን መወደዳችንን እንገልጽበታለን። ርብርብን መገደል፤ ለገ ሊገኝረዳለን + ደብሊኳል ሊጽፈን (ጥንገ፤ ቴንዳል ሃውሳ ፓብሊሸርስ 1989) 19-24።

Bibliography [የመጽሐፍ ስንጠረጴጥ]

- Allison, D. C. "The Living Water." *SVTQ* 30(1986): 143-157.
- Arnold, Clinton E. *Ephesians: Power and Magic; The concept of power in Ephesians in light of its historical setting*.
Cambridge: Cambridge University Press, 1989.
- _____. *3 Crucial Question About Spiritual Warfare*. Grand Rapids: Baker Book House, 1997.
- Avigad, N. *Discovering Jerusalem*. Nashville: Nelson, 1980.
- Barnett, Paul. *The Second Epistle to the Corinthians*. Grand Rapids: Eerdmans, 1997.
- Barron, Bruce. *The Health and Wealth Gospel: What is going on today in a movement that shaped the faith of millions?*
Downers Grove: IVP, 1987.
- Bauer, Walter, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*. Chicago: Chicago University Press, 1979.
- Belleville, Linda L. *Second Corinthians*. Downers Grove: IVP, 1996.
- Bittinger, A. *Gifts and Graces: A Commentary on 1 Corinthians 12-14*. Grand Rapids: Eerdmans, 1967.
- Brown, Driver & Briggs. *A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament*. Oxford: Clarendon Press.
- Bruce, F. F. *Epistles to the Hebrews*. Grand Rapids: Eerdmans, 1990.

- _____. *The Spirit in the Letter to the Galatians in Essays on Apostolic Themes: Studies in honor of Howard M. Errin*. Peabody: Hendrickson, 1985.
- _____. *The Hard Sayings of Jesus*. Downers Grove: IVP, 1983.
- _____. *The Gospel of John*. Grand Rapids: Eerdmans, 1983.
- Bruner, Fredrick D. *A Theology of the Holy Spirit: The Pentecostal Experience and the New Testament Witness*. Grand Rapids: Eerdmans, 1970.
- Carson, D. A. *Showing the Spirit: A Theological Exposition of 1 Corinthians 12-14*. Grand Rapids: Baker Book House, 1987.
- Carson, Moo and Morris. *An Introduction to the New Testament*. Grand Rapids: Zondervan, 1992.
- Copeland, Kenneth. *The Laws of Prosperity*. Fort Worth: Kenneth Copland Publication, 1989.
- _____. *The force of Faith*. Fort Worth: KCP, 1983.
- Cranfield, C.E.B. *The Epistle to the Romans V. 1 & V. 2*. Edinburgh: T&T Clark, 1994.
- Daube, David. *The New Testament and Rabbinic Judaism*. London: 1956.
- Deer, Jack. *Surprised by the Voice of God: How God Speaks Today Through Prophecies, Dreams and Vision*. Grand Rapids: Zondervan, 1996.
- _____. *Surprised by the Power of the Spirit: Discovering How God Speaks and Heals Today*. Grand Rapids: Zondervan,

- 1993.
- Dunn, James. *Jesus and the Spirit*. London: SCM, 1975.
- _____. *Baptism in the Holy Spirit*. Naperville: SCM, 1970.
- Ellis, E. E. *Prophecy and Hermeneutic in Early Christianity: New Testament essays*. Grand Rapids: Eerdmans, 1978.
- Erickson, Millard. *Christian Theology*. Grand Rapids: Baker Book House, 1994.
- Fee, Gordon D. *Paul, the Spirit, and the People of God*. Peabody: Hendrickson, 1996.
- _____. *God's Empowering Presence: The Holy Spirit in the Letters of Paul*. Peabody: Hendrickson, 1994.
- _____. *Gospel and Spirit: Issues in New Testament Hermeneutics*. Peabody: Hendrickson, 1991.
- _____. *The Disease of the Health and Wealth Gospels*. Beverly: Frontline Publishers, 1985.
- _____. *The First Epistles to the Corinthians*. Grand Rapids: Eerdmans, 1987.
- Gaffin, Richard B. *Perspectives on Pentecost: Studies in New Testament Teaching on the Gifts of the Holy Spirit*. Phillisburg: Presbyterian and Reformed, 1979.
- Geisler, Norman. *Answering Islam: The Crescent in the Light of the Cross*. Grand Rapids: Baker Book House, 1993.
- Green, Joel B. *The Gospel of Luke*. Grand Rapids: Eerdmans, 1997.
- Green, Michael. *I Believe in the Holy Spirit*. Grand Rapids: Eerdmans, 1989.

Grudem, W. A. "1 Corinthians 14:20-25: Prophecy and Tongues as signs of God's Attitudes." *WTJ* 41(1979) 381-396.

_____. *The Gift of Prophecy in 1 Corinthians*. Washington: University Press of America, 1982.

Gundry, Robert H. *MARK: A Commentary on His Apology for the Cross*. Grand Rapids: Eerdmans, 1993.

Hagin, Kenneth. *Classic Sermons*. Tulsa: KHM, 1993.

_____. *Redeemed from Poverty, Sickness and Spiritual Death*. Tulsa: KHM, 1993.

_____. *Having Faith in Your Faith*. Tulsa: KHM, 1980.

_____. *How to Write Your Own Ticket With God*. Tulsa: Faith Library, 1980.

_____. *Key to Scriptural Healing*. Tulsa: Faith Library, 1977.

Hanegraaff, Hank. *Christianity in Crisis*. Eugene: Harvest House Publishers, 1993.

Hilderbrandt, Hilf. *An Old Testament Theology of the Spirit of God*. Peabody: Hendrickson, 1995.

Hoekma, Anthony. *Holy Spirit Baptism*. Grand Rapids: Eerdmans, 1972.

Horton, Michael. *The Agony of Deceit: What Some TV Preachers Are Really Teaching*. Chicago: Moody Press, 1990.

Horton, Stanley M. *What the Bible Says About the Holy Spirit*. Springfield: Gospel Publishing House, 1995.

Kaiser, O. *Issaiah 13-39: A Commentary*. Philadelphia: Westminster, 1974.

Kaiser, Walter Jr. *Toward Rediscovering the Old Testament*. Grand Rapids: Zondervan, 1991.

Keener, Craig S. *The SPIRIT in the GOSPELS and ACTS: Divine Purity and Power*. Peabody: Hendrickson, 1997.

_____. *Matthew*. Downers Grove: IVP, 1997.

_____. *3 Crucial Questions About the Holy Spirit*. Grand Rapids: Baker Books, 1996.

_____. *IVP Bible Background Commentary of the New Testament*. Downers Grove: IVP, 1993.

Kenyon, E. W. *Identification: A Romans in Redemption*. Seattle: Kenyon Gospel Publishing, 1968.

_____. *Jesus the Healer*. Seattle: KGP, 1943.

Koch, K. *Is Daniel Also Among the Prophets? Interpreting the Prophets*. Philadelphia: Fortress, 1987.

Kydd, A. N. *Charismatic Gifts in the Early Church*. Peabody: Hendrickson, 1984.

Ladd, George E. *A THEOLOGY OF THE NEW TESTAMENT*. Grand Rapids: Eerdmans, 1996.

_____. *The Holy Spirit in Galatians, in current issues in Biblical and Patristic Interpretation*. Grand Rapids: Eerdmans, 1975.

Lane, William L. *The Gospel According to Mark*. Grand Rapids: Eerdmans, 1974.

Larkin, William Jr. *Acts*. Downers Grove: IVP, 1995.

Larkin, William & Williams, Joel. *Mission in the New Testament*.
 Maryknol, New York: Orbis Books, 1998.

Lederle, Henry I. *Treasures Old and New: Interpretations of "Spirit Baptism" in the Charismatic Renewal Movement*.
 Peabody: Hendrickson, 1988.

Liefeld, Walter L. *Ephesians*. Downers Grove: IVP, 1997.

Lloyd-Jones, Martyn. *Joy Unspeakable: Power and Renewal in the Holy Spirit*. Wheaton: Harold Shaw Publishers, 1984.

Lock, Walter. *A Critical and Exegetical Commentary on the Pastoral Epistle*. New York: Charles Scribner's Sons, 1924.

Lull, David J. *The Spirit in Galatia: Paul's Interpretation of Pneuma as Divine Power*. Chico, California: Scholars, 1980.

MacArthur, John F. *Charismatic Chaos*. Grand Rapids: Zondervan, 1992.

_____. *Speaking in Tongues*. Chicago: Moody Press, 1988.

MacGorman, J. W. *The Gifts of the Spirit: An Exposition of 1 Corinthians 12-14*. Nashville: Broadman, 1974.

Martin, Ralph P. *The Spirit and the Congregation: Studies in 1 Corinthians 12-15*. Grand Rapids: Eerdmans, 1984.

Marty, Martin E. *A Short History of Christianity*. Philadelphia: Fortress, 1987.

McConnel, D. R. *A different Gospel: A Historical and Biblical Analysis of the Modern Faith Movement*. Peabody: Hendrickson, 1988.

McGee, Garry B. *Initial Evidence: Historical and Biblical Perspectives on the Pentecostal Doctrine of Spirit Baptism*. Peabody: Hendrickson, 1991.

McGee, Robert & Sapaugh, Donald. *The Search for Peace: Release from the Torments of Toxic Unforgiveness*. Ann Arbor, Michigan: Servant publication, 1996.

McGrath, Alister. *"I Believe" Exploring the Apostles Creed*. Downers Grove: IVP, 1997.

McQuilkin, Robertson. *An Introduction to Biblical Ethics*. Wheaton: Tyndal House Publishers, 1989.

Meier, John P. Matthew: *New Testament Message 3*. Wilmington: Glazer, 1980.

Mills, Watson E. *The Holy Spirit: A Bibliography*. Peabody: Hendrickson, 1988.

Moo, Douglas. *The Wycliff Exegetical Commentary on Romans 1-8*. Chicago: moody Press, 1991.

Noll, Mark A. *Turning Points: Decisive Moments in the History of Christianity*. Grand Rapids: Baker Books, 1997.

Oswalt, John N. *The Book of Isaiah Chapters 40-66*. Grand Rapids: Eerdmans, 1998.

Pearlman, M. *The Zealots of Massada*. New York: Scribner's, 1961.

Pink, Arthur W. *The Holy Spirit*. Grand Rapids: Baker Book House, 1970.

Price, Frederick. *Ever Increasing Faith Messenger*. Newsletter, Crenshaw Christian Center, Inglewood, California.

_____. *Is Healing for All?* Tulsa: Harrison House, 1976.

_____. *How Faith Works*. Tulsa: Harrison House, 1976.

Richardson, Cyril C. *Early Christian Fathers*. New York: Macmillan Publishing Company, 1970.

Obinson, J. A. *Tertullian: Passio S. Perpetuae (Martyrdom of St. Perpetuae)*. Cambridge (Text & Studies 1,2), 1891.

Schatzmann, Siegfried. *A Pauline Theology of Charismata*. Peabody: Hendrickson, 1987.

Showers, Ronald E. *The Most High God: A Commentary on the Book of Daniel*. New Jersey: The Friends of Israel Gospel Ministry, 1982.

Stott, John R. *The Baptism and Fullness of the Holy Spirit*. Downers Grove: IVP, 1964.

Stronstand, Roger. *The Charismatic Theology of St. Luke*. Peabody: Hendrickson, 1994.

Synan, Vinson. *The Holiness-Pentecostal Movement in the United States*. Grand Rapids: Eerdmans, 1971.

The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible Vol. 2. Merrill Tenney (Gen. Editor). Grand Rapids: Regency Reference Library.

Thomas, Robert & Gundry, Stanley. *A Harmony of the Gospels*. San Francisco: Harper, 1978.

Vangemeren, Willem A. *Interpreting the Prophetic Word*. Grand Rapids: Zondervan, 1990.

Walvoord, John F. *Daniel: The Key to Prophetic Revelation*. Chicago: Moody Press, 1971.

_____. *The Holy Spirit*. Findlay, Ohio: Dunham Publishing Company, 1958.

Warfield, Benjamin B. *Counterfeit Miracles*. Edinburgh: The Banner of Truth Trust, 1918, reprint 1972.

Westcott, B. F. *The Gospel According to St. John*. Grand Rapids: Eerdmans, 1973.

Wimber, John. *Power Evangelism*. San Francisco: Harper & Row, 1986.

Wolf, H. W. *Joel and Amos*. Philadelphia: Fortress, 1977.

Wood, Leon. *A Survey of Israel's History*. Grand Rapids: Zondervan, 1986.

_____. *The Holy Spirit in the Old Testament*. Grand Rapids: Zondervan, 1976.